

ZPĚVNÍK

FOLKOVÁ A TRAMPSKÁ PÍSNÍČKA

Merlin / Vlčice

Aby nás voda nesla – HOP TROP

Interpret/autor: Hop trop

C F C G C
 1. Mám tisíc chutí, jó, i čas vyprávět vám tu story,
 F C Dmi G
 jak vyšplouchli jsme s partákem, co plavil s náma vory,
 F C Dmi G
 byl hamoun, prej už odmala, a že za vším viděl prachy,
 C F C G C
 nám peklo dělal hrozně rád i z tak dost perný farchy.

Ami G F C
 R: Pevně stůj, zaber víc a drž se svýho vesla,
 Ami G F C
 nezbejvá, než si přát, aby nás voda nesla,
 Dmi G C
 aby nás voda nesla.

2. Měl tlapy samej sval, tak chraň se každěj jeho vzteku,
 těma vorář, když se dopálí, obrátí i řeku,
 znal voba břehy poslepu a všechny proudy dravý,
 ale neměl páru vo tom, jak se leskne zlato pravý.

R:

3. Známe se s partou havířů v jedný podhorský obci,
 maj' živobyť v uhelně, kam fáráj' dírou v kopci,
 mezi uhlím občas najdou kyzu blejskavýho kusy,
 kdo nezná hrudky kyzový, za zlato mít je musí.

R:

4. Kdo naházel je do písku, to vedlejší je přece,
 hlavně, že ten chlap u nohou je našel jednou v řece,
 tak, zaslepenej vidinou přeučrtnýho zisku,
 se hrdě navzdor posměchu dodneška hrabe v písku.

Dmi G C Dmi G C
 R: + aby nás voda nesla, aby nás voda nesla ...

Amerika – Lucie

C G Dmi C
 1. Nandej mi do hlavy tvý brouky a bůh nám seber beznaděj
 C G Dmi C
 v duši zbylo světlo z jedný holky tak mi teď za to
 vynadej

G Dmi C
 Zima a promarněný touhy do vrásek stromů padá déšť
 C G Dmi F
 zbejvaj roky asi né moc dlouhý do vlasů mi zabroukej
 G C

pá pa pá pá

C C/H Ami C
 Ref.: [:Pá pa pá pá - pá pa pá pá:]

C G Dmi C
 2. Tvoje oči tvoje řvavý tóny do těch slunce zapadá
 C G Dmi F
 horkej vítr rozezní mý zvony do vlasů ti zabrouká ...

G C
 pá pa pá pá

Ref.: [:Pá pa pá pá - pá pa pá pá:]

3.

Na obloze křídla tažnejch ptáků tak už na svý bráchy
 zavolej
 na tváře ti padaj slzy z mraků a bůh nám sebral beznaděj
 V duši zbylo světlo z jedný holky do vrásek stromů padá
 déšť
 poslední mé hodiny a roky do vlasů ti zabrouká ... pá pa
 pá pá

Ref.: [:Pá pa pá pá - pá pa pá pá:]

Alt. D A Emi

G D F#7/4sus Hmi D F#7/4sus Hmi D

Amazonka – HOP TROP

Ladislav "Huberták" Kučera, Jaroslav "Samson" Lenk

A

1. Byly krásný naše plány,
C#mi Cmi

byla jsi můj celej svět,

Hmi A

čas je vzal a nechal rány,

Hmi E

starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej,
i když si tak neříká.

A

R: Nebe modrý zrcadlí se

F#7 Hmi

v řece, která všechno ví,

A

stejnou barvu jako měly

Hmi E

tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkávali,
a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dáls' ho nechtěla.

R: Teď jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,

Hmi A

pořád stejná, přísahám.

A te Rehradice – Vlasta Redl

Vlasta Redl/lidová, Vlasta Redl

Emi

D

G

A te Rehradice na pěkný rovině

A

Hmi

Emi

A

D

Ami

Hmi

Emi

Teče tam voděnka dolů po dědině, Je pěkná, je čistá

2. A po tej voděnce drobný rebé skáčó

Pověz mi má milá, proč tvý oči pláčó

Tak smutně, žalostně

3. Pláčó oné pláčó šohajó po tebe

Že sme sa dostali daleko vod sebe, Daleko vod sebe

4. Proč by neplakaly, když srdénko bolí

Musijó zaplakat šohajovi kvůli, Šohajovi kvůli.

5. A te Rehradice na pěkný rovině

Teče tam voděnka dolů po dědině, Je pěkná, je čistá.

Betty – HOP TROP

Interpret/autor: Hop trop

Gmi

F

D

1. Já na plachtu svýho vozu jako každej jsem si psal:

Gmi

F

D

"Hrab a dři anebo umři!" a pak na západ se hnál,

A

G

D

z plachty dávno jsou už cáry, ale heslo platí dál,

G

D

A7 D D7

mě vítá Kalifornie, tak nač bych umíral.

REFREN:

G

Ami

Betty, vyndej z bedny soudek, rozžvejkám a spolknou špunt,

D

G

upíchnem se právě tady, v ruce žmoulám slibnej grunt,

Ami

doufám, že to s nima zmáknu, vodsad' dál už nepudem,

D

G

navěky snad přece smůla nebude mým osudem.

2. Zarazíme první kolík, druhý támhle musí bejt,

za potok dej ty dva další, budeme v něm zlato mejt,

jedu sehnat ňakej ouřad, Betty, pojd' mě vobejmout,

tebe přiklepli mi tenkrát, teď i dílec přiklepnou.

R:

R:

Bedna vod whisky – Miki Ryvola

- Ami C Ami E
 1 Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
 Ami C Ami E Ami
 stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
 C Ami E
 stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
 Ami C Ami E A
 tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lync
 A D E A
 R: Tak kopni do tý bedny, at' panstvo nečeká,
 D E A
 jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
 D E A
 do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
 D E Ami
 tak kopni do tý bedny, at' na cestu se dám
 2 Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
 postavil bych malej dům na louce ukrytý,
 postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
 a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben
 R:
 3 Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
 nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
 moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
 nemusel jsi dneska na krku laso mít
 R:
 4 Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil,
 nechtěl běžet, dokavád se whisky nenapil,
 zatracená smůla zlá, zatracenej pech,
 když kuň cucá whisky jak u potoka mech
 R:
 5 Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
 do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
 jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
 má to smutnej konec, a whisky ani lok
 R: Tak kopni do tý bedny, at' panstvo nečeká,
 jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
 do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
 tak kopni do tý bedny!

Bláznova ukolébavka

C G F C
 1) Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
 G F C
 kvůli nám přestal i vítr vát, jen mūra zírá zvenčí,
 G F
 já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
 G Emi G
 zas má bílejš plášť a v okně je mříž.

C G
 r) Máš, má ovečko, dávno spát,
 F D
 a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
 C F C F
 vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
 C F C
 jestli ty v mých představách už mizíš.

2) Máš, má ovečko, dávno spát,
 už máme půlnoc temnou,
 zítra budou nám bláznů lát,
 že ráda snídáš se mnou,
 proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
 když tebe mám rád, když tebe tu mám.

refren..

Batalion – Spirituál Kvintet

Emi G D Emi G D Emi
 R. Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří
 G D Emi G D Emi
 víno máš a chvílku k spánku, díky díky verbíři

Emi
 1. Dříve než se rozední
 G D Emi
 kapitán k osedlání rozkaz dává
 D Emi
 ostruhami do slabin koně pohání.

Tam na stráni polední
 G D Emi
 čekají ženy, zlatáky a sláva
 D Emi
 do výstřelu z karabin zvon už vyzvání.

Emi G D Emi
 2. Víno na kuráž a pomilovat markytánku
 G D Emi
 zítra do Burgund batalion zamíří
 G D Emi
 Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku
 G D Emi
 díky, díky, vám, královští verbíři.

3. Rozprášen je batalion,
 oslední vojáci se k zemi hroutí
 na polštáři z kopretin budou věčně spát.
 Neplač sladká Marion,
 verbíři nové chlapce přivedou ti
 za královský hermelín padne každý rád.

2. Víno na kuráž a pomilovat ...

Ref: Víno máš a markytánku ...

Bodláky ve vlasech - Nezmaři

- G Emi Ami D
 1. Do vlasů bláznivej kluk mi bodláky dával,
 Emi C F D
 za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,
 G D Ami H7
 svatební menuet mi na stýblo hrával,
 C D G D7(-)
 že prej se musíme vzít.
2. Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy,
 copak si holka víc může tak přát,
 doznívá menuet, čím dál míň mě baví
 na tichou poštu si hrát.
- Emi D Emi D
 R: Bez bolesti divný trápení, suchej pramen těžko pít,
 G C Edim H7
 zbytečně slova do kamení sít,
 G7 C F Bb
 na košili našich zvyků vlajou nitě od knoflíků,
 D# C D# G G7
 jeden je Muset a druhej je Chtít.
- C Ami Dmi G
 3. Do vlasů bláznivej kluk ti bodláky dával,
 Ami F B G
 za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,
 C G Dmi E
 svatební menuet ti na stýblo hrával:
 F G C G(D)
 my dva se musíme vzít.
4. Zelený voňavý dva prstýnky z trávy
 nejsem si jistej, že víc umím dát,
 vracím se zkroušenej, ale dobrý mám zprávy
 o tom že dál tě mám rád.
- G Emi Ami D
 5. Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy,
 Emi C F D
 copak si my dva víc můžeme přát,
 G D Ami H7
 dál nám zní menuet a tím míň nás baví
 C D G D7
 na tichou poštu si hrát.
- G Emi Ami D
 *: Zelený, voňavý ...
 G Emi Ami D
 Prstýnky voňavý ...
 G Emi Ami D G Emi Ami D
 Z trávy zelený .

Bouře (Ready For The Storm)

Pavčina Jíšová/D.McLean, J.Svobodová

D
Slyším bití vln a příboje
C
moře zuří bouře blízko je
Bbmaj7
maják bílým světlem varuje
C
osamělé námořníky

Vítr proniká až pod kosti, jeho chlad se v duši rozhostí
tam kde není žádné milosti, jenom rozbouřené moře

D Bb A
R: Já mám přečkat bouře čas, ano Pane
D Bb A D
já mám přečkat bouře čas, přečkat bouře čas

Odpust' Pane o čem sním, proč vždy když ti to předložím
já sebe znovu uvidím, jak pluju mořem sama

Teď tvou ruku blízko mám, tvou velkou lásku poznávám
jen nevím proč se obávám, plout bouří když jsi se mnou

R: Já mám ...

Až vzdálenost nás rozdělí, a pohltí mě čas
věř nakonec se uvidí, že i ten mě nese k tobě

Zář slunce nebe vyjasní, To světlo můj strach rozpustí
zas můžu plakat radostí, láskou kterou dal's mi

R: Já mám přečkat bouře čas, ano Pane
já mám přečkat bouře čas, ano Pane
já chci v bouři vytrvat s tebou Pane
já chci v bouři vytrvat s tebou vytrvat

Cesta na Island – Miki Ryvola

C

R: Nechci vo něm slyšet,

G

 nechci nikdy vidět islandskej kraj,

D G

 mý šedivý vlasy mi za pravdu daj'

G C

 1. Až někdo ti, hochu, vo Islandu řekne,

D G

 svým koltem ho přikrej a buď na něj zlej,

C

 kdo slovíčko dobrý vo tom kraji cekne,

D G

 je dočista blázen, a ty se mu směj

 2. Kdo kanady prodřel v tom pohřebním koutě,
 kdo šedivý vlasy z tý hrůzy teď má,
 kdo viděl ty stíny, co do hrobu zvou tě,
 ten třesoucím hlasem mi za pravdu dá

Ref..

 3. JÓ, tenkrát v tom roce, co bylo to sucho,
 chlap přišel a povídá úplnou báj,
 že sežere z kojota syrový ucho,
 esli nám neřekne, kde leží ráj

 4. Pak v proklatým vedru sme lesama táhli,
 kde smrděj' tůně a zrzavej mech
 a stromy jak tráva, když na ně sme šáhli,
 padaly na zem, to člověk by zdech'

Ref..

 5. Pak začaly kopce a šutráků fůry,
 když jazyk nám votek', jdem bez vody dál,
 my cucali štávu ze stromový kůry
 a islandskej ďábel se z voblaků smál

 6. A večer, když ztahaný na zem jsme padli,
 ty islandský zvířata divnej maj' mrav,
 přes kemp, kde ležíme jak kytky zvadlý,
 stádo se přehnalo divokejch krav

Ref..

 7. Můj Bože, proč nedáš nám voddechnout chvíli,
 proč trestáš nás pravicí krutou a zlou,
 tam v islandskejch horách to sténá a kvílí,
 to ubohejch trempířů přízraky jdou

Čarodějnice z Amesbury - Asonance

1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
 s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
 sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
 a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
 a pověřčivý lid se na pastora obrátil,
 že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
 a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
 a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
 "Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
 teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
 ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
 a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
 sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
 v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
 je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
 a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
 pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
 "Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
 a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"
7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
 a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
 "Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
 pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
 a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
 a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
 zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Černá lodice – HOP TROP - Ami

Ami C Emi F C
 1. Slyšte smutnou příhodu a zavřete se v putyce,
 Ami C H7 E
 až vás pozve na vodu ten přízrak černý lodice,
 Ami C Dmi E
 slyšte smutnou příhodu, budete mít výhodu,
 Ami C E Ami D F Ami
 pozvala mě k noční plavbě k ústí Lužnice.

2. Plula nocí do dále a kolem spaly vesnice,
 ponocní nám mávali a budily se slepice,
 plula nocí do dále, v lese sovy houkaly,
 černý vlny valily se kolem lodice.

G F E
 R: Hej, tuň se blíží, vlny šíří děsnou paniku,
 G F E
 hej, už je tady, ďábel píše černou kroniku.

3. Vtom lodice promluvila, volá: "Přestaň pádlovat,
 čeká dole bílá víla, kdo ji vidí, ten je rád,
 bílá víla spanilá, pro tebe mě posílá, vona stůně
 na dně tůně, nechce sama spát."

4. Ten, kdo žije, nechce k víle, volám: "Počkej,
 lodice, se mnou si moc neužije, protože jsem
 z vesnice, se mnou si moc neužije, at' spí sama,
 bestie, at' ta víla s jiným líhá na dně Lužnice."

Ref..

5. Lodice se nedala, už praská pádlo dřevěný,
 vidím, že mi nelhala, že ďábel juká z peřejí,
 lodice se nedala, sem-tam se mnou strkala,
 víry řvaly, v proudu stály skály zježený.

6. Voda, ta je silnější, a svaly mý nic nezmohou,
 ryby, raci, korejší mi lížou hlavu ubohou,
 voda, ta je silnější, víla už mě konejší,
 Ami C E
 plujte sami, kamarádi, chrápu pod vodou,
 Dmi E Ami
 chrápu pod vodou, hej, chrápu pod vodou .

Červená řeka (Pod tou skálou) - D

1. Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
 D D7 G
 D H7 E7 A7
 a kde ční červený kamení,
 D D7 G
 žije ten, co mi jen srdce ničí,
 D A7 D
 koho já ráda mám k zbláznění.
2. Vím, že lásku jak trám lehce slíbí,
 já ho znám, srdce má dřevý,
 ale já ho chci mít, mně se líbí,
 bez něj žít už mě dál nebaví.
3. Často k nám jezdívá s kytkou růží,
 nejhezčí z kovbojů v okolí,
 věstu má ušitou z hadích kůží,
 bitej pás, na něm pár pistolí.
4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
 kdy mu prý už to svý srdce dám,
 ale já odpovím, že čas maří,
 srdce blíž Červený řeky mám.
- 5.=1.
- 6.=2.
7. Když je tma a jdu spát, noc je černá,
 hlavu mám bolavou závratí,
 ale já přesto dál budu věrná,
 dokud sám se zas k nám nevrátí.

Čtvero ročních období

Capo III

Ami F G Ami
 Jednou se potkají ti co se potkat mají
 C Ami G C
 a vůbec netuší že dávno už se znají
 F G C E
 jenom ti nedočkaví všechno chtějí hned
 Ami F G Ami
 jiní si počkají i sto světelných let

To věčné míjení- se možná má svůj řád
 a nevím nikoho kdo nechtěl by ho znát
 //: tím ale byli bychom ve všem si moc jistí
 stačí že v listopadu opadává listí ://

Na jaře chystají se zpátky tažní ptáci
 když s prvním sluncem sněhuláci tvary ztrácí
 //: na hezkejch holkách chlapi nechávají oči
 a lže kdo říká že se nikdy neotočil ://

Jen letní obloha má svou kouzelnou moc
 pro ty co ráno dávají si dobrou noc
 //: odpouští všem co hvězdy sčítat chtěli
 že s prvním polibkem úplně zapomněli ://

Až bílé vločky spojí se a neroztají
 potom se setkají ti co se potkat mají
 //: na dráze osudů jim kdosi cestu sved?
 počkali na sebe i sto světelných let ://

Divokej horskej tymián - ŽALMAN

D G D
 1. Dál za vozem spolu šlapem,
 G D
 někdo rád a někdo zmaten,
 G F#mi
 kdo se vrací, není sám,
 Emi G
 je to věc, když pro nás voní
 D G D
 z hor divokej tymián.

2. Léto, zůstaň dlouho s námi,
 dlouho hřej a spal nám rány,
 až po okraj naplň džbán,
 je to věc, když pro nás voní
 z hor divokej tymián.

D7 G D
 R: Podívej, jak málo stačí,
 G F#mi
 když do vázy natrhám
 Emi G
 bílou nocí k milování
 D G D
 z hor divokej tymián.

3. Dál za vozem trávou, prachem,
 někdy krokem, někdy trapem,
 kdo se vrací dolů k nám,
 je to věc, když pro nás voní
 z hor divokej tymián.

Dál, dál, dál - Pacifik

A C#mi D E7
 1. Za horama zlato hoří v žilách Černejch skal,
 A C#mi D E7
 horečkou tě nohy povedou,
 A C#mi D E7
 nepřemejšlej, chvílku nato ruksak rychle sbal,
 D H7 E7
 zanech doma holku zklamanou.

2. Nezapomeň s sebou bibli, nezbyde ti víc,
 nežli v těžký chvíli modlení,
 Eskymáci prej tam bydlej, neroste tam nic,
 prokleješ to zlatý kamení.

A D A
 R: Dál, dál, dál, co řeka pramení,
 H7 E7
 tam, kde břeh ukrývá drahý kamení,
 A D A
 dál, dál, dál tou řekou mámení,
 E7 A
 tam, kde na tě kývá zlatý znamení.

3. Snad se vrátíš jako tulák nebo jako pán,
 nebo zůstaneš v tý zemi spát,
 nekoupíš si ani burák, až se vrátíš k nám,
 jak se budeš vo ty prachy bát.

4. Holka se ti dávno vdala, spadlo stavení,
 na tebe už každej zapomněl,
 máma, co se na tě smála, už je pod zemí,
 a pro ni jsi valoun zlata chtěl.

Ref..

5. Postavíš si barák bílej v modrým pobřeží,
 bankéři se vo tě budou prát,
 už nebudeš, chlapče milej, vo to neběží,
 už nebudeš šťastnej klidně spát.

Ref..

Dálko daleká – HOP TROP

A Gmi A Gmi A
 1. Když jde večer slunce chrápat za modravej les,
 Gmi A Gmi E
 zaplápolá zlatej západ, hned bych do něj vlez',
 Ami Emi Ami Emi
 stýská se mi po tý zemi, co se skrejvá za horou,
 Ami G F E
 zamířím k ní v okamžení svou toulavou pohorou.

Ami Dmi E Ami Dmi E
 R: Dálko daleká, tuláků jsi láska odvěká,
 Ami C E
 jenom kdybys jednu vadu neměla,
 Ami C E
 kdyby sis nás nedržela od těla,
 Ami Dmi E Ami C E
 dálko, dálko, koho zmámíš, ten se načeká.

2. Táhnu pouští, bahnem, křovím, do červenejch skal,
 táhnu k řekám oranžovejm, k zlatejm kobylám,
 rychlík v barvě pomeranče míří k žlutejm horám,
 až se vrátím zpátky k Manče, zlíbám ji a zvolám:

R: Dálko daleká, tuláků jsi láska odvěká,
 jenom kdybys jednu vadu neměla,
 kdyby sis nás nedržela od těla,
 dálko, dálko, kdo tě chytí, ten ti naseká.

3. Táhnu za ní přes pohoří sedmdesát let,
 tam, kde západ tudě hoří, vorvanej jsem kmet,
 zlatá země pořád couvá jak divoký zvíře,
 jako panna nelíbaná směje se mý víře.

R: Dálka daleká tuláků je láska odvěká,
 jenom kdyby jednu vadu neměla,
 kdyby si je nedržela od těla,
 dálko, dálko, kdo tě chytí, ten tě voddělá,
 Ami Dmi E Ami E A
 dálko, dálko, dálko daleká ..

Do mraků – HOP TROP

Interpret/autor: Hop trop

- G D G D
 1. Zase vlahej vítr stromům větve rozkejval,
 G D Emi D
 kytkama voněl stejně, jako kdysi jsem to znal,
 Emi C G D
 a slunečnice u plotů si stály v zahradách
 G D G D
 [: a tráva byla hebounká, když jsem si na ni sáh' :]
 Emi C
 pak se do ní posadil a:
 C G C G
 R: [: Koukal se do mraků, koukal se do mraků,
 D G
 jak nebem klidně jdou. :]
 2. Já tak dlouho, jak jen žiju, znám už tenhle kraj,
 lidi, co všechno dovedou a dobrý srdce maj',
 z nich nikdo mě už nezná za tu dlouhou řádku let,
 [: co já se světem protloukal, abych konečně se teď :]
 do tý trávy posadil a:

Ref..

Ref..

Dvě noty půlový – HOP TROP

D G
 1. U chaty v údolí dvě noty půlový
 A7 D
 vandrák si na basu hrál,
 G
 bylo to žůžový, nikdo však nepoví,
 A7 D
 komu a kde basu vzal,
 Emi A7 D Hmi
 puchejře na rukou měl, jak celej zpcenej dřel,
 Emi A7 D A7 D
 do blba zíral a na lesy zpíval, že trnul, kdo vokolo šel.

D G D
 R: Nebylo v chajdě hnutí, když do drátů jsem sáh',
 G D
 a tak svý dřevo dutý vytáh' jsem na práh,
 Emi A
 má chajda sotva stojí, už něký léta má,
 D G D
 a kdo se zpívat bojí, ten at' ji podpírá.

2. Bylo to náhodou, právě se za vodou
 ansámbl do kupy dal,
 hospoda šílela, kapela kvílela,
 čert aby do toho pral,
 a ten co se za celej den naučil dvě noty jen,
 tu hrůzu uslyšel, vzal basu a přišel,
 taky se do díla dal.

E A E
 R: Nevadí, že jsme slabí, ne zrovna akorát,
 A E
 a že svý songy žabí chceme do svítání hrát,
 Fmi H
 kdo plíce má, at' zpívá, a klíďo celej den,
 E A E
 a kdo snad nudou zívá, [:at' přijde zpívat sem .. :]

Dvě báby – Spirituál Kvintet

Interpret/autor: Spirituál kvintet

D G D
1. Jak léta jdou, svět pro mě ztrácí glanc,
A7

všichni se rvou a duši dávaj' všanc

D G D
a za pár šestáků vás prodaj', věřte mi,

G D A7 D
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

D G D
R: Čas žádá svý a mně se krátí dech,

A7
když před kaplí tu zpívám na schodech

D G D
svou píseň vo nebi, kde bude blaze mi,

G D A7 D
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

2. Po jmění netoužím, jsme tu jen nakrátko,
i sláva je jak dým, jak prázdný pozlátko,
já koukám do voblak, až anděl kejvne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

Ref..

3. Teď říkám "good-bye" světskýmu veselí,
těm, co si užívaj', nechci lízt do zelí,
jsem hříšná nádoba, však spása kyne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

Ref..

4. V určenej čas kytara dohraje,
zmlkne můj hlas na cestě do ráje,
vo tomhle špacíru noc co noc zdá se mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

Ref..

Dvoukolák – HOP TROP

A D A E7 A E A
 1. Tak už podávej, at' je nacpanej koženej cestovní vak,
 D A E7 A E A
 deky můžeš pak naházet jen tak na vrzavej dvoukolák,
 D A D A E7 A
 na vrzavej dvoukolák, co s ním bude pro nás malej svět,
 A D A E7 A E A
 mezek není zlej, tak ho poplácej, nasedej a můžem jet.

E E7
 R: A že smrdím tabákem, jó, holka, smiř se s tím,
 D A H7 E7
 já ti na oplátku slíbím, že tě nikdy nezradím.

2. Za tím pásem hor, kterej nad obzor
 stojí před náma jak zed', bude možná líp,
 nebo pes tam chcíp', nepovím ti zrovna ted',
 nepovím ti zrovna ted', to ne,
 ale neměj z dálky strach, беру flintu svou,
 kdyby náhodou na tebe snad někdo sáh'.

R: A že patřím jenom k těm, co krev maj' harcovnou,
 vrzavýho dvoukoláku udělám tě královnou.

3. Mapu dobrou vem, at' se neleknem ani roklí,
 kopců, řek, na ní prozkoumej,
 kde je nádhernej velikánskej bílej flek,
 velikánskej bílej flek, ach jó,
 kam se dostat každej bál,
 kdyby mezek snad utaháním pad',

[: po svejch půjdem dál ... :]

Ej, háčku I. – HOP TROP

C Emi G C
 Ej, háčku, háčku, háčku zelený,
 F
 ej, háčku, háčku, háčku zelený,
 Dmi G C G
 koukej na cestu, jsou tam kameny,
 C Emi G C
 koukej na cestu, jsou tam kameny.

Ej, háčku II. – Hop trop

C Emi G C
 Na dně je žrádlo, voda je vzala,
 F
 na dně je žrádlo, voda je vzala,
 Dmi G C G
 háček naříká: "To jsem si dala,"
 C Emi G C
 háček naříká: "To jsem si dala!"

Eldorádo - W. Matuška

Ami G Ami G Ami
 1. V dálných dálkách zámoří, ční prý zlaté pohoří,
 C Emi Dmi F C G E7
 příchozího pohostí, nádherou a hojností.
 2. Dík těm svůdným pověstím, zástupy šly za štěstím,
 chátra i ti bohatí s vírou, že se vyplatí...
 Ami G C D G E7
 R: Jít a hledat Eldorádo, zbavené vší bídy člověčí,
 Ami G C D Emi
 jít a hledat Eldorádo, kde je láska, mír a bezpečí.
 3. Báchorce té uvěří, dávno už jen někteří,
 spíš než zlatonosný štít, nám teď rozum káže jít.
 R: +
 Rec: Protože my už dávno víme, že nad zlato a bohatství
 je moudrost a uvážlivý čin, že Eldorádo není kdesi v
 dálce, ale docela blízko v našich srdcích a v našem
 vědomí, a že jeho pravé jméno je láska mír a porozumění.
 Nosíme je v sobě a ptát se na něj je naše přirozená
 povinnost.
 Ref..

Franta a pádlo – Hop Trop

- C Ami
 R: Jedinej můj kamarád je pádlo dřevěný,
 C G C
 mám to pádlo pořád rád a kašlu na ženy.
 C G7
1. Když Franta ztratil Madlu a zahnal trápení,
 C
 a zahnal trápení, a zahnal trápení,
 G7
 tak slíbil svému pádlu, že se s ním vožení,
 C
 že se s ním vožení, že se s ním vožení.
2. Jak pádlu podal ruku, vtom pádlo zaječí,
 [: hned pádlo zaječí, :] můj milej zlatej kluku,
 mů štěstí největší, [: mů štěstí největší. :]
- R:
3. To pádlo je mu věrný, však zadkem nekrouť,
 [: zadkem nekrouť, :] že nemá voči černý,
 se Franta kormoutí, [: se Franta kormoutí. :]
4. Že neříká mu 'líbej', to Frantu žere moc,
 [: to Frantu žere moc, :] je Franta z toho divnej
 a nespí celou noc, [: a nespí celou noc. :]
- R:
5. Když pluli řekou divou, tak zmámil Frantu sen,
 [: zmámil Frantu sen, :]
 že viděl svoji milou na břehu s ešusem,
 [: na břehu s ešusem. :]
6. A ze sna volá: 'Madlo, pojd' ke mně zpátky zas,
 [: pojd' ke mně zpátky zas, :]
 já nechci už to pádlo, já chci tvůj zlatej vlas,
 [: já chci tvůj zlatej vlas.' :]
- R:
7. Tu uronilo pádlo tři slzy ze smoly,
 [: tři slzy ze smoly, :]
 a hned Frantovi spadlo do zelený vody,
 [: do zelený vody. :]
8. Pro tvoje voči, Madlo, je Franta mrtvej muž,
 [: Franta mrtvej muž, :]
 teď nemá už to pádlo, a i ty fuč jsi už,
 [: a i ty fuč jsi už. :]

Fajn džob – HOP TROP

Interpret/autor: Hop trop

Gmi F Gmi
 1. Moje briga má jméno "Ariel",
 F Gmi
 řekl kapitán, když mě zval,
 Bb F
 [: prej abych s ním jako lodník jel
 Gmi F Gmi
 a džob, co mi nabíd', bral. :]

2. Von veliký prachy mi sliboval,
 čertví, jestli náký má,
 [: já nevěřil, a tak žvanil dál,
 že zejtra už vyplouvá. :]

G C G
 R: Celej den a celou noc
 Emi D G
 stožár se pode mnou kejvá,
 C G
 chceš to znát - klidně pojď,
 Emi D G
 at' víš taky, jaký to bejvá,
 C G
 žaludek stoupá vejš a vejš,
 Emi D G
 na lodi všechno skřípá,
 C G
 do vočí tak jako mořská sůl
 Emi D G Gmi
 vostrej vítr mi štípá.

3. Kdyby do vočí někdo vám tvrdil,
 že by práci pro vás měl fajn,
 [: dejte si říct, to by bral jenom ten,
 kdo je blázen a nemá šajn, :] že:

R:

Fram - Wabi Daněk

Ami Ami6 Ami D
1. Zas mě to táhne o kus dál, zas nemám doma nikde stání,
Dmi E7 Ami
desítky důvodů si sháním, už abych na cestu se dal.

Pelikán křídly zamával,
vítr je příhodný a stálý,
za námi slunce mosty pálí,
tak proč bych ještě vyčkával.

Ami G
R: Klenotník měsíc zavřel krám,
Ami Emi
z výkladu svoje šperky sklízí,
Dmi Emi
obrysy domů v dálce mizí,
Dmi E7
tak naposled ti zamávám
Ami
z paluby lodi jménem Fram.

Dávno už vyvětral se dým
mých věčných cigaret a dýmek,
ty žiješ jenom ze vzpomínek,
a já se stále nevracím.

Námořní mapy pokryl prach,
mé knihy nikdo neutírá,
nevíš, zda právě neumírám
tam někde na ledových krách.

R: Klenotník měsíc zavřel krám,
z výkladu svoje šperky sbírá,
chlap jen tak lehce neumírá,
na modré lodi jménem Fram
tě za pár roků vyhledám.

Holubí dům

Emi D Cmaj7 Hmi7 Emi
 1. Zpívám ptákům a zvlášt' holubům,
 D Cmaj7 Hmi7 Emi
 stával v údolí mém starý dům.
 G D G D G
 Ptáků houf zalétal ke krovům,
 Emi D Cmaj7 Hmi7 Emi
 měl jsem rád holubích křídel šum.

2. Vlídna dívka jim házela hrách,
 mávání perutí víří prach.
 Ptáci krouží a neznají strach,
 měl jsem rád starý dům, jeho práh.

Emi E7 Ami D G Emi
 R: Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví,
 Ami D G
 míval stáj vroubenou, bílý štít.
 E7 Ami D G Emi
 Kde je dům holubí a ta dívka kde spí,
 Ami Hmi Emi
 vždyť to ví, že jsem chtěl jen pro ni žít.

3. Sdílný déšť vypráví okapům,
 bláhový, kdo hledá tenhle dům.
 Odrůstáš chlapeckým střevícům,
 neslyšíš holubích křídel šum.

4. Nabízej úplatou cokoli,
 nepojíš cukrových homolí.
 Můžeš mít třeba zrak sokolí,
 nespatriš ztracené údolí.

R:
 Zpívám ptákům a zvlášt' holubům,

5. Vím, jak vyzrát na hajnýho, ba i na Azora:
vyštuduju na vrchního lesů revizora,
až přijedu na kontrolu se služební volhou,
postavím je do pozoru, což je mojí touhou.

R: Počkej, hajnej, povím na tě, že jsi prodal jedli,
žes' ji střelil nastojatě, a on bude zbledlý,
"smilujou se, revizore, vždyť mám doma dceru,"
jenže, Hruško, na tvou dceru já už dávno .. hej, беру!

ec: Tak teda, tatínku, do smrti dobrý, ne?

*: A to bude asi všecko, na zdi visí puška,
pod ní kolíbá mi děcko můj tchán - hajnej Hruška

Hej! Kapitáne! – HOP TROP

- Dmi F
1. Moře už se vzteká, stožár modře bliká,
C Dmi
to nás právě varuje sám svatej Eliáš,
F
proto každej smeká, na palubu kleká,
C Dmi
mezi zuby drtí otčenáš.
Dmi C
R: Hej! Kapitáne!
Dmi C Dmi
Jestli přežijem, tak se nedoplatíš!
C
Hej! Kapitáne!
Dmi C Dmi C
Tenhle vrak ti rozbijem a rumu vypijem
Dmi A7 D D A7 D G D A7 D
sedm galónů, a ty to zaplatíš.
2. Vítr plachty ničí, lana s námi cvičí,
za chvíli se briga kýlem na dno posadí,
my jsme chlapi ryzí, kterejm je strach cizí,
když natáhnem brka, nevadí.

Honolulu - Kamelot

A D E D
1. Letecká linka do ráje

A D E
k ostrovům slunné Havaje

A D E
nabrala kurs vlastní osy,

D E A
tam holky plavky nenosí.

2. Na pláži Beach Boys čekají,
banány z palem padají,
na runway Boeing dosedá
a slunce pálí, to se má.

E D A
R: Honolulu, ukululu, tohle mám rád,

E D A
whisku na ex, mulatek sex si můžu přát,

E D A
reagge, reagge, reagge, Honolulu, ukululu.

3. Mulatka záda natřela,
paprsky pustím do těla,
žraloci lidi nežerou,
hlídaj' je skrytou kamerou.

4. Černoch, co dělá zmrzlinu,
zdarma ji dává každému,
vše už je v ceně letenky,
co neplatí pro manželky.

R:

5. Všichni tu tančí reagge styl,
ani jsem kolu nedopil,
tři holky plavky stáhly mi,
třely mě nadry velkými.

6. Tu náhle signál budíku,
vytáh' mě z pláže rovníku,
šalinó za pětikačku
jedu vorazit štípačku.

R:

Ho ho Watanay - Žalman

- D C D
 1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
 C G D
 dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.
 D C D
 R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
 C G D
 ho ho Watanay, kiokena, kiokena.
 2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky,
 vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá.
 R:
 3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
 má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.
 R:
 4. V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
 vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.
 R: 2

Husličky – Vlasta Redl G

- A D A Hmi F#mi E
 1. [: Čí že ste, husličky, čie, kdo vás tu zanechal :]
 Hmi A D Hmi E A D Hmi F#mi E Hmi F#mi E
 na trávě poválané, na trávě poválané u paty ořecha?
 2. [: A kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy, :]
 [: že ste, husličky, samé :] na světě zůstaly?
 3. [: A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát:]
 [: co sa mu enem zdálo, bože(-),:]
 že už vjec nechtěl hrát? :]
 4. [: Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela, :]
 [: až sa tá bude trápit, :] která ho nechtěla.

Holka od koní - DEVÍTKA

Emi

1. Pro vlasy rozčuchaný z naivních snů,

A C

svobodu větru na tvářích,

Ami Hmi

možná jsem zapoměla něco ti říct,

Emi

a najednou je pozdě,

pro lásku koní, krásu všedních dnů

A C

na kontě mám zase jeden hřích,

G

C

Hmi H7

pozdě se omlouvat, že ublížit nechci ani jednomu z nás.

Emi

D

C

R: A jak ty bláznivý koně chci dohonit slunce, když
zapadá,

Ami

D/F#

G H7

písničku kolejí, který se tam někde v dálce snad setkají,

Emi

D

C

chci tiše zpívat a hrát jenom pro ně, než prach na ni
napadá,

Hmi

H7

a zapomenout, že se ještě někdy rozední,

Emi

C

kolem hlavy mám svatozář holky od koní,

Ami

H7

Emi

když zavírám oči a doufám, že předhoním aspoň o kousek čas

2. Ztracená v rozpacích, když o tobě sním

a do těch snů se mi připletá

i vůně potu a zkosenejch trav,

a pak se tiše vytrácíš,

stejně po dnech krátkejch vteřin štěstí,

po nocích hlídám telefon,

a krabice na sny pro hloupý holky nezvoní.

Emi

C

Ami

R: + dráhy čar osudu odkloním, a příště, až se probudím,

H7

Emi E

možná to budu zase já, tak jako dřív ...

Chvíle– HOP TROP

- Emi Hmi
 1. Mám rád ty chvíle, kdy noc už pomalu končí,
 Ami Hmi Emi
 chvíle, co patřej' jen těm, co neusínaj',
 Hmi
 toulavejm bláznům, když právě s jarem se loučí
 Ami Hmi Emi
 a za dobrý slovo ti srdce svý na dlani daj'.
 2. Mám rád ty chvíle, kdy holkám ve vočích svítí
 slunce, když do korun stromů začlo se drát,
 stejně jak v kapičkách rosy na pavoučích sítích,
 to najednou chce se mi brečet a zároveň smát.
 A Emi
 R: Ty rána s vůní borový smůly
 A Emi
 měly by zůstat navždycky v nás,
 C Hmi
 ty rána s vůní sekaný trávy
 C Hmi Emi
 a ohně, co právě pomalu zhas'.
 3. Mám rád ty chvíle, kdy kluci v duchu si říkaj',
 jak je to nádherný, léto před sebou mít,
 spolu si přejou, at' moc rychle dny neutíkaj'
 a trápení jsou někde v dálce, a kolem je klid.
 4.=1.
 R:

Chajda

- G (C) G (C) D G
 1. /:V dáli za horama stojí chajda malá, :/
 C G D G G7
 /:pod ní teče řeka, za ní černá skála. :/
 2. /:Přišla velká voda, vzala chajdu malou, :/
 /:ti dva kamarádi nemaj' si kam lehnout. :/
 3. /:Smutně bloudí světem, hledaj chajdu svoji, :/
 /:tam, kde chajda stála, černá skála stojí. :/
 4. /:Neplač, kamaráde, pro tu chajdu malou, :/
 /:dřív než jaro přijde, postavíme novou. :/

Imaginární hospoda

Interpret/autor: Slávek Janoušek

Emi Ami7

1. Rok uplynul, a je zase po pouti,
Hmi7 Ami7

vracíme se domů od Malinů,

Emi Ami7

čas hlídají teď k ránu už jen kohouti

Hmi7 Ami7 D

a my dvě stě metrů jdem snad hodinu, hodinu, hodinu.

Ami7 D

*: Rozhlídnu se po měsíci,

G G/F# Emi

zda mraky jeho světlo nepropustí, ale kdepak,

Ami7 D G

zamračeno, zataženo, jen lampa na ulici svítí,

Emi Ami7 D Ami7

svítí v Ústí, v Ústí nad Orlicí a slabě mrholí,

D

všude už je zavřeno.

Hmi7

X: Ten rok, kluci, hergot kruci,

Ami7

zase přines' kulový,

ale příště, fakticky už příště,

D

jen neslibuj, Olino.

Hmi7

Hele, tady tohle parkoviště,

Ami7 D

zde přeci stála hospoda, Frimlovi, Frimlovi,

Ami7 D

a zde se čuralo, a tam se pivo točilo,

Hmi7 Ami7

v téhleté kaluži, tady stál věšák na kabát,

D

sem ses posadil, tudy se chodilo.

Hmi7

Přeci, kluci, hergot kruci,

Ami7

dnes ještě nepůjdem spát,

Cmaj7

zaparkujem? Se ví, že zaparkujem!

G Hmi7
R: V imaginární hospodě hned jsme si sedli,
G Hmi7
u imaginárního stolu púllitry jsme zvedli,
Ami7 D
na imaginárních židlích imaginární řeči vedli
Ami7 D
po roce spolu, s pocitem, že jsme v pohodě,
Ami7
už dávno ne.

2. Další rok uplynul, moc o sobě nevíme,
jen to, že z mnohých plánů jsme slevili,
že je pár věcí, za které se stydíme,
každý na někoho něco ví,
jak jsme se změnili, změnili, změnili.

*: Rozhlídnou se po měsíci,
jestli ještě nám svůj koncert spustí, ale kdepak,
zamračeno, zataženo, jen lampa na ulici svítí,
svítí v Ústí, v Ústí nad Orlicí a slabě mrholí.

R: V imaginární hospodě cítíme tu vadu,
u imaginárního stolu podepřenou bradu,
na imaginárních židlích v lokále vzadu
zpíváme spolu s pocitem, že jsme v pohodě,
píseň beze slov.

3. Na na na ...

*: Rozhlídnou se po měsíci,
jestli ještě nám svůj koncert spustí, ale kdepak,
zamračeno, zataženo, jen lampa na ulici svítí,
svítí v Ústí, v Ústí nad Orlicí, a nebo kdekoli ...

Já jsem tak línej - Miki Ryvola

- Ami F
 1 Dole pod álejí, kousek od kolejí
 G C
 sametovej flíček mám,
 Ami F
 oblaka si plavou, kus drnu pod hlavou,
 G C
 panebože, já se mám,
 Dmi Ami
 támhle za smetištěm jako mraveniště
 F E
 šedý město rámusí,
 Ami F
 at' si nohou trhne ten, kdo z města zdrhne,
 D7 G
 poslouchat ho nemusí
 C Dmi G Ami
 R: Jó, já jsem tak línej, tak překrásně línej,
 Dmi F D7 G
 a nejhezčí na tom, že nechci být jinej,
 C Dmi G Ami
 jó, to se to válí, když sluníčko pálí,
 Dmi F G C E
 za to mě veřejnost nepochválí
- 2 Uspěchanej pane, co se s váma stane,
 až budete v důchodu,
 v pozlacený kleci bývá plno věcí
 a funění do schodů,
 žádná cesta rájem, jestli máte zájem,
 měl bych pro vás dobrej tip:
 co vám, sakra, brání válet se na stráni
 a bejt na tom mnohem líp

Ref..

Já, písnička

Hudba: Pavlína Jíšová, Antonín Hlaváč Capo 3

Ami G
 To já, zrozená z nemocných básníků
 Emi Ami
 z tichých vět po nocích utkaná
 Ami G
 To já, zrozená není mi do smíchu
 Emi Ami
 když mám být pod cenou prodaná
 C G
 Ref.: Kdo vás obléká do šatů svatebních
 Ami Ami/G A9/F E
 holky mý ztracený, ztracený
 Ami G
 Ženich spí na růži až někam pod kůži
 Emi Ami
 se můj strach do klína schovává

To já, zrozená v hospodách na tácku
 raněných ospalých milenců
 To já, zrozená vyrytá na placku
 směju se po stěnách cizincům

Ref.: Kdo vás obléká do šatů svatebních...

To já, písnička, ležím tu před vámi
 jenom tak spoutaná tolikrát
 To já, písnička, provdaná za pány
 kteří pro lásku smí o mě hrát

Ref.: Kdo vás obléká do šatů svatebních..

Jarní kurýř

Miki Ryvola

1. Dunění kopyt večer slýchávám,
 C F C
 Emi E
 údolím jarní kurýř jede k nám,
 Ami G F E7
 v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
 Ami G F E7 Ami
 přijíždí jarní kurýř, dobře ho znám,
 G
 ví, celej kraj to ví:
 F G F E7 Ami
 veze nám jaro v brašně sedlový
2. Zase jdou krajem vánky voňavý,
 vobouvám svoje boty toulavý,
 dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
 tyhle toulavý boty nezastaví,
 mám boty toulavý,
 ty ani kouzlem nezastaví
3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
 musím jít stopou bílou toulavou,
 neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
 prošlapám cestu domů jarní travou,
 víš, ty to dobře víš,
 ty moje boty nezastavíš

Já ho znal– HOP TROP

1. Byl to nekonečnej den, kdy se z letních barev jen
 ven oknem šedý všechno zdálo,
 u krajnice postával, zbytečně by nemával
 rukou pár že je moc málo

2. Ve dvou potom na zádech, šmír a rány na kloubech,
 ten jeho vůz my spravili až k ránu,
 proč bych čekal za to vděk,
 usmál jsem se a pak řek':
 doma nečekej slavobránu.

R: Já ho znal, vždycky stál na stejným fleku,
 my měli stejnou štreku i cíle pro náklad,
 záda hřál mu, když spal, motor přes deku,
 svou asfaltovou řeku si chvíli nechal zdát.

3. Tahal pětadvacet tun, z proudů šesti jako strun
 dva krajní vybíral si tóny,
 nebyl na kámoše čas, míjeli se jen o vlas,
 světlem se zdraví kamióny.

R:

4. Když pak nemoh' jet už dál a co chvíli usínal
 a v polospánku přejížděl i čáru,
 proč se honit jako chrt, jó, tak dát si kafe hlt,
 brzda, a sáhnul po cigáru.

R:

Já kdysi v dokách– HOP TROP

Dmi Ami Dmi F
 1. Já kdysi v dokách jsem potkal chlápka,
 Gmi C Ami
 měl pichlavý voči jak vostnatej drát,
 Dmi Ami Dmi F
 docela vypadal na tichošlápka,
 Gmi C
 dobráka hledal, co šel by s ním hrát.

G Dmi
 R: Nosíval karty se značeným rohem,
 G Dmi
 v rukávu měl eso náhradní,
 C G
 že prej by vyhrál nad samotným Bohem,
 Dmi C Bb
 lepšího nezná kraj západní.

2. Řeknu vám, silnej to byl na mě tabák,
 nevěděl, že jeho fígle už znám,
 chtěl ze mě vydržít i poslední drobák,
 kterej mi zbyde a do hry ho dám.

3. Vobrázky rozdál a ztuhly mu rysy,
 když já vytáh' svoje a eso mu vzal,
 začal se šprajcovat, povídám: "Jdi si!",
 kolem pár chlapů a každěj se smál.

R:

4. Dva tejdny chodil a byl z toho špatnej,
 aby měl prachy, tak drobátko krad',
 když ani vejprask mu nebyl moc platnej,
 šoupli ho za lígr, do mlejna spad'.

R:

Jasný jak facka– HOP TROP

Emi D C
 1. Tak už to vře a chlapi vostrý jsou jak meče
 G D G
 a že maj' vztek, tak pijou, co jen trochu teče,
 D Ami H7
 na lodi jak by měla přijít velká bouře,
 Emi D C Emi
 to, co se děje, skoro podobá se vzpouře.

2. Začal si kapitán, co hrozný tvrdil věci,
 za který držet by ho měli v pevný kleci,
 říkal, že svět je vlastně velikánská koule,
 a nikdo nevěřil mu ani na půl coule.

Emi G D
 R: Jasný jak facka, země je placka
 Ami G
 a kolem dokola jen oceán,
 Emi A
 do tisíc láter, tvrdil to páter,
 C F D
 a to je víc než kapitán,
 G D
 ten když si nahne, hned ho to táhne
 Ami G
 pořád na západ do Indie,
 Emi A
 po zlatě prahne, skončí na ráhně
 C G
 a dýl než tejden nepřežije.

3. Bylo by snadnější než jeho tvrdou hlavu
 přesvědčit vorvaně anebo mořskou krávu,
 že kdo se jednou vydal do neznámejch proudů,
 dostal se zaručeně k poslednímu soudu.

Ref..

Jonatán– HOP TROP

G C G
 1. Když jaro zatukalo na dveře roku vosumnáctsetšest,
 C G Ami C D
 přišel vod řeky chlap, co sem jel jen sám a na svou pěst,
 G C G
 na sobě hrubej pytel vod kafe nosil místo kabátu,
 C G Ami C G
 starý osadníci hádali, co k čertu hledá tu.

Emi

R: Byl vazoun děsný síly, co sto šedesát mílí
 G Emi
 se proti proudu dřel, proti proudu dřel,
 A7 A9 A7 A9
 kam šel, ho všude chválej', že jabloňovou alej
 G D G D7 G
 pro všechny vysázel, pro všechny vysázel.

2. Dva měchy, který shodil v kantýně,
 přivez' na dvouh kánoích,
 a jak v lokálu svý jméno řek',
 v tu ránu kdekdo ztich',
 tam u nás bylo sice nezvyklý,
 ale každěj časem znal Jonatána,
 co k nám jablečný jadýrka vozíval.

Ref..

3. Když léty unavenej do trávy se svez'
 a na zem sed', vopřel se svejma zádama o strom,
 co právě kvet', my spát pak nechali ho na místě,
 kde právě přestal žít, krásnější pomník nešel
 by snad vůbec postavit

Ref..

G C G
 4. Až jednou nebudete na světě, lidi at' tu po vás maj'
 C G Ami C G
 třeba jabka nebo písničku, co si rádi zazpívaj',
 C G E7 Ami C G D7 G
 třeba jabka nebo písničku, co si rádi zazpívaj'.

Jaro na Aljašce - KTO

1. Až jaro na Aljašku zavítá k nám,
hromadu zlata já za zimu mám,
šampaňský víno si do srubu dám,
až jaro na Aljašku zavítá k nám.
2. S dívenkou krásnou budu tam žít,
čeká na jihu a chci si ji vzít,
mosaznou postel si do srubu dám,
až jaro na Aljašku zavítá k nám.
3. Z těch velkejch plánů nezbylo nic,
já dva roky čekal a moh' jsem snad víc,
teď už je vdaná a co z toho mám,
když jaro na Aljašku zavítá k nám?
4. Nač věšet hlavu: nedá se žít,
šampaňský víno tu sám budu pít,
s partnery svými tu zůstanu sám,
až jaro na Aljašku zavítá k nám.
- 5.=1.

Je na západ cesta dlouhá

1)Měl jsem kdysi nápad abych jel na západ,
 kde vzal jsem jej nevím sám,
 pak jsem poznal rázem je to daleká zem
 od těch časů zpívám.

Ref)Je na západ cesta dlouhá,
 zbytečná marná je touha.

Hola hola hou,
 hola hola, hola hou.
 Cesta tam zarostla travou, marně hledám dnes tu pravou.
 Hola hola hou, hola hola, hola hou.

Západ volá a já nemohu spát,
 příliš dlouhá je cesta kterou mám rád.

Stačí jen chvíle pouhá,
 je na západ cesta dlouhá.

Hola hola hou,
 hola hola, hola hou.

Srdce vede mne tou kdysi známou cestou, však čas tolik utíká;
 dnes už cestu nezná;třeba noc je hvězdná,dnes mi rozum říká:
 Ref)Je na západ cesta dlouhá....

3.V mládí je tvor lidský často romantický,kowbojem chtěl by
 být.Ale doba plyne, vše je časem jiné, co mu zbývá, jen snít.

Ref)Je na západ cesta dlouhá....
 Cesta tam zarostla travou, marně hledám dnes tu pravou.
 Hola hola hou, hola hola, hola hou.

Jez

- A E7 A E7
 1. Na vodu už jezdím jenom s Vendou, s Vendou,
 A E7 A
 do kanoe nevlezu už s Bendou, s Bendou,
 Hmi E7 A F#7
 Jenda Benda nemožný je zadák,
 H7 E7
 nemá vlohy a je laj-, laj-, lajdák,
 A F#7
 von ví, že šumí les, že kvete bílý bez,
 H7 E7
 že v dáli hárá pes, že vysouší se mez
 A F#7
 a že mostem cloumá rez, že říčka jde skrz ves,
 H7 F7 E7 A
 ale nevšimne si, že se blíží jez, jez, jez.
2. Jel jsem tuhle Ohři s Jendou Bendou, Bendou,
 proč já, houska, nejel radši s Vendou, Vendou,
 Jenda Benda sjel na vodu mělkou,
 spáchal v lodi díru vel-, vel-, velkou,
 já měl náladu zlou, von zničil keňu mou,
 už nikdy, houpy hou, s ní nepoplují mhou,
 tedy šetřím na novou, na laminátovou,
 už ji chci mít v létě na dovolenou, -nou, -nou.

John Brown

- G
 1. Černý muž pod bičem otrokáře žil,
 C G
 černý muž pod bičem otrokáře žil,
 H7 Emi
 černý muž pod bičem otrokáře žil,
 Ami D7 G
 kapitán John Brown to zřel.
- R: G C G
 Glory, glory, haleluja, glory, glory, haleluja,
 H7 Emi Ami D7 G
 glory, glory, haleluja, kapitán John Brown to zřel.
2. [: Sebral z Virginie černých přátel šik, :] 3x
 prapor svobody pak zdvih'.
 Glory, glory, haleluja.... prapor svobody pak zdvih'.
3. [: V čele věrných město Harper's Ferry jal, :] 3x
 právo vítězí a čest.
 Glory, glory, haleluja... právo vítězí a čest.
4. [: Hrstka statečných však udolána jest, :] 3x
 kapitán John Brown je jat.
 Glory, glory, haleluja...kapitán John Brown je jat.
5. [: Zvony Charlestonu z dále temně zní, :] 3x
 Johnův den to poslední.
 Glory, glory, haleluja...Johnův den to poslední.
6. [: John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí, :] 3x
 jeho duch však kráčí dál.
 Glory, glory, haleluja... jeho duch však kráčí dál.
7. [: Kráčí dál a v košili se třepotá, :] 3x
 je mu zima veliká.
 Glory, glory, haleluja... je mu zima veliká.
8. [: Jeho kosti byste marně hledali, :] 3x
 černoši je sežrali.
 Glory, glory, haleluja... černoši je sežrali.

Krajina větrných mlýnů - KAMELOT

Ami Fmaj7 G Emi7 Ami Fmaj7 G Emi
 1. Ahoj Pegi, jak dlouho jsem tě neviděl,
 Ami Fmaj7 G Emi7 Ami Fmaj7 G Emi
 tají ledy, vítr by novou trávu sel,
 Dmi A+ F G
 uvidím někdy úsměv tvůj
 C E7
 a uslyším smích, co slyším jak dřív.

2. Přichází čas, kdy struny hrají v mol,
 někde je kaz, sháníš si náplast na svůj bol,
 jakpak jsi dlouho neviděl
 orla u zátoky, žiješ nudný roky.

F G C
 R: Je opuštěná krajina větrných mlýnů
 F G C C7
 a nalezená je pravda, co jsem ti říkal.
 F G C A7
 Je zahalená do staré pavučiny slibů,
 Dmi7 G F/Ami
 věrných kamarádství, přísah a souhlasů.

3. Buď tedy zdráv, za čas jak víno dozrajem,
 a za mořem, tam, těžko si spolu zahrajem,
 dopis má končit v naději,
 takže ahoj Pegi, znova tají ledy.

Kalendář - Pacifik

Dmi C
 1. Všechny věci už mám od mlhy provlhlý,
 Bb A
 přesto držím tu stráž s podzimním dnem,
 Dmi C
 štěstí není mít jen pořád pohodlí,
 Bb Ami Dmi
 tak se toulám mezi listí se svým snem,
 Gmi C
 kůry stromů se letos naposled dotýkám
 Ami Dmi
 předtím, než kraj půjde spát,
 G Bb
 nejsem tu cizí, když podzim mizí,
 C Ami Dmi
 a skřehlema rukama chci na struny hrát.

F
 R: Kalendář tak jako strom už má jen pár listů
 C A
 a tma jak černá dáma nám přichází vstříc,
 Dmi Dmi/C
 já tu teď stojím jak zbloudilej pes
 D Dmaj7 D7 Emi
 a nemám už sílu, má láska, jak dřív
 Gmi A D
 s tebou ty skály dál lézt.

2. Starou tornu už mám celou vodřenou,
 s ní jsem prošel ten les už nastokrát,
 já se vrátím s jarem, až se ledy hnou
 a když sněhy na všech stránkách začnou tát,
 v duchu počítám roky, co jsem tu zanechal,
 jak cizinec nechtěl jsem být,
 jedno vím jistě, že na tomhle místě
 můj kroky určitě budou dál znít.

Gmi A D
 R: + [: s tebou ty skály dál lézt ... :]

Kláda– HOP TROP

Hmi

1. Celý roky prachy jsem si skládal,
 D A Hmi
 nikdy svýho floka nepropil,
 vod lopaty měl vohnutý záda,
 D A Hmi
 paty od baráku jsem neodlepil,
 A Hmi
 nikdo neví, do čeho se někdy zamotá,
 D A Hmi
 tohle já už dávno pochopil.

2. Taky kdysi vydělat jsem toužil,
 brácha řek' mi, že by se mnou šel,
 tak jsem háky, lana, klíny koupil,
 a sekyru jsme svoji každě doma měl,
 a plány veliký, jak fajn budu se mít,
 nikdo z nás pro holku nebrečel.

G D Emi Hmi A Hmi

R: Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej!

G D Emi F#

S tou si, bráško, netykej, netykej !

3. Dřevo dostat k pile, kde ho koupí,
 není těžký, vždyt' jsme fikaný,
 ten rok bylo jaro ale skoupý,
 a teď jsme na dně my i vory svázaný,
 a k tomu můžem říct jen, že nemáme nic,
 jen kus práce nedodělaný.

R:

Kulatý obdélníky– HOP TROP

D

R: [: Kulatý obdélníky, kulatý obdélníky,
 A7 D
 fialovej les a žlutá voda. :]

D

1. Pojd' se mnou, ty moje poupě,
 A7 D
 já ukážu ti opiový doupě,
 tam v těžkém dýmu omamnejch jedů
 A7 D
 uvidíš fialovej les a žlutou vodu.

R:

2. Ležím si na břiše, na zádech bednu kytu,
 v kapse hrst hašiše, žiju si v blahobytu,
 dva kufry algeny dostal jsem za chatu
 a potom za auták LSD lopatu.

R:

3. Fenmetrák posvačím, čuchnu si čikuli,
 mám z toho čistidla frňák jak bambuli,
 konečně v kómatu rysy mi přituhly,
 sako a kravatu dají mi do truhly.

R:

Koukám, jak celá země vstává

G C G
1. Ranním vlakem jezdím dlouhá léta
D7

v zimě, v létě, v každém počasí.

G C G Emi

Postávám na pátém nástupišti,

A7 D

než si to ten courák přihasí.

C

Jen rozespalý průvodčí

a pár chlápku se sny na očích,

G D7

na aktovce začnou karty hrát.

C

Za oknem kraj ujíždí

tím svým tempem hlemýždím

A7 D7

kolem polí a pasoucích se stád.

G C

R. Koukám, jak celá země vstává

G D7

a připadám si, jak ztracený syn,

C G Emi

já ten obraz dál v srdci přechovávám,

C D7 G Emi

nežli noc na celý kraj položí svůj stín.

C D7 G

To jsem já tvůj znovu nalezený syn.

2. Jedem kolem nízkých spících domků,
kolem starých aut a továrních hal.
Mávají nám květy jarních stromků,
proč jsem si jich dřív už nevšímal.
Pak na každé další zastávce,
ti co denně jezdí do práce,
už navzájem představit se nemusí.
Jen hlavou kývnou na pozdrav,
a tak jak káže dobrý mrav,
palcem první cigaretu zadusí.

R. Koukám, jak celá země vstává ...

3. Přidali nám cestou jeden vagón,
zpoždění jsou vždycky zbytečná.
Strejda mi čte přes rameno z novin,
za chvíli se blíží konečná.
Už je tlačenice, jak má být
i průvodčí se musel probudit
a chlápkové už nemají kde hrát.
Jen za oknem kraj ujíždí
tím svým tempem hlemýždím
kolem polí a pasoucích se stád.

Ref..

Karolína

Interpret/autor: Samson

Capo 3

- G D
1. Stanou se věci, že až v prsou zabolí,
Emi A7
tak jako mně, každému z vás,
G D
ten hledá lásku, ten zas prázdňý údolí,
Emi A7
a všechny usmiřuje čas,
C Emi7 Ami G
tak někdo prožil spoustu pěkně hloupejch let,
C Emi7 Ami7
za nic nemohl, no prostě jen tak žil,
G D
není to dávno, co byl rozdělenej svět,
C Ami7 D
člověk nevybírá, kde se narodil.
2. Potkal ji za rohem, jó, zrovna šestnáct pryč,
nejhezčí z pouličních víl,
a láska zasáhla ho horce jako bič,
do těch dob s žádnou nechodil,
pak jenom toulání a básně jenom jí,
léto plné vlahých nocí, horkých chvil,
princezna Pampeliška, do který byl pryč,
a pak najednou s tím osud zatočil.
- C G C G C Ami7 D
- R: Karolína, Karolína, Jižní Karolína v dálce za mořem,
G C G Emi
snad se ještě budil u potoka ve stráních,
Ami7 D G
její Jumbo Jet už kroužil nad městem.
- R:
3. Dodnes to na něm leží jak zlý znamení,
už je to dvacet let či víc,
ze srdce básníka je smutný kamení,
zda za to stála, těžko říct,
jsou ženský, co vám celej život rozsvítí,
ale taky ty, co zhasnou celej svět,
šedivej chlap, co myslí už jen na pití,
smutnej pomník z pěkně vypečenejch let.
- R:

Karnolína - Kapitán Kid

1. Jsem v krinolíně lariatu oblečen,
 mou košilí je tichá savana
 a v sedle sním svůj kostkovaný táhlý sen,
 sen omšelého Dona Juana.
 Tisíce krásk voní šalvějí,
 mou lásku sosny stínem oplácí,
 jen na koni se se mnou projet nechtějí,
 dál ve větru sem-tam se kymácí.

R: Měsíc mě označoval cejchovadlem lesů,
 sombrero z kaktusu si vyzývavě nesu,
 je moje láhev dávno dopita
 a v dáli tepou kopyta.

2. Že pistole už Oklamohou nezazní,
 to nemrzí mě, bude aspoň klid,
 a že se ráno jako jindy rozední,
 je lepší, nežli zlato objevit.
 Hacienda v dáli není má
 a nepatří mi stáda kolem ní,
 a jestli mě tu vůbec něco dojíhá,
 tak na dně kapsy tabák poslední.

R:
 3. I Llano Estacado zná můj zpěv,
 u Tennessee jsem řval do hřmění stád,
 jsem zkrivený a hořký jako babí hněv,
 ač mrtev, přesto žiju napořád.
 V nábojích prach mám z dálných cest,
 já brodil řeky, projel údolí,
 žíznil jsem v poušti, viděl tisíc měst,
 mám koně, laso, hlad a pistoli.

Kladivo

Nezmaři / Pete Seeger

G Hmi C D G Hmi C D G Hmi C D

G Hmi C D G Hmi

1. Bylo by to krásný, bejt bleskem nebo bouří,
 C D G Hmi C D
 bejt vodou nebo trávou, bejt větrem, co vál,
 G Emi
 bejt kladivem v pěsti, bejt jiskřičkou v kouři
 C G C G
 a kovadlinou bejt a znít a ocelově zvonit,
 C G D G Hmi C D G Hmi C D
 ó, to bych si tak přál.

2. Bylo by to krásný, bejt v melodii tónem,
 tím tónem, kterej hladí jak hedvábnej šál,
 tím tónem, co ladí a zní pod balkónem,
 bejt v melodii tón a znít a ocelově zvonit,
 ó, to bych si tak přál.

3. Bylo by to krásný, bejt zvonem, kterej zpívá
 a do nebe se dívá, a nebo i dál,
 a zvoní, že svítá, a nebo, že se stmívá,
 bejt obyčejnej zvon a znít a ocelově zvonit,
 ó, to bych si tak přál.

4. Bylo by to krásný, bejt větrem nebo bouří
 a kladivem i tónem a bůhví čím dál
 [: a zpívat, že svítá, a nebo, že se stmívá,
 bejt obyčejnej zvon a znít a zpívat dobrým lidem,
 (G Ami G)
 ó, to bych si tak přál. :]

Krajina srdeční

Ant.Hlaváč/Pavel Jim Drengubák

Capo II

D

G

Emi

Hledat v žáru stín nebo vytloukat klínem klín

Hmi

D

Může se zdát bláznovstvím

G

Emi

Proti proudu plout křídla Pegasům odepnout

Hmi

D

Nalepit snům čarový kód

Ref..

Ami

Emi

Kdo hledá souvislost za sebou pálí most i lístky zpáteční

Ami

Nenajde žádnou z cest která ho může vést

Emi

D

Krajinou srdeční

Na snech létat výš vůbec necítit zemskou tíž

Objevit svou tajnou skrýš

Najít správný směr cestám na jih i na sever

Proletět tmou černých děr

Ref..

mezihra,

ref..

Věřit náhodám nemít na všechno správný plán

Neumět psát jízdní řád

S lehkou závratí dám si poslední z černých jízdy

Na konečné at' mám co číst

Lodníkův lament– HOP TROP

- Emi G D
1. Já snad hned, když jsem se narodil,
G D G
na bludnej kámen šláp',
D Emi D Emi
a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap,
G D G D G
velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
D Emi D Emi D G D G C G
drsnýmu chlapu nesvědčí, já tuk' si na čelo.
G D
- R: Máma mě doma držela a táta na mě dřel,
G
já moh'jsem jít hned študovat, kdybych jen trochu chtěl,
D
voženit se, vzít si nákou trajdu copatou
G Emi
a za její lásku platit celou vejplatou, hó hou.
2. Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,
že na lodích je veselo a fasujou tam chlast,
a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,
kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb.
Ref..
3. Vlny s kocábkou si házely a každěj dostal strach
a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach,
všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas'
a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás.
Ref..
4. Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
moc nikomu se nechtělo do vody ledový,
k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.
Ref..
5. Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdráv
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv',
na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít.
Ref..

Louisiana– HOP TROP

Emi

1. Ten, kdo by jednou chtěl bejt vopravdickej chlap

G D Emi

a na šífu křížit svět ho neleká,

teď příležitost má a stačí, aby se jí drap',

G D Emi

at' na tu chvíli dlouho nečeká.

Emi G D G D G D A Emi

R: Louisiana, Louisiana zná už dálky modravý,

G D G D G D

bílá Louisiana, jako víra pevná loď,

Emi D Emi

podepiš a s náma pojd',taky hned si z bečky nahni na
zdraví.

2. Jó, tady každej z nás má ruku k ruce blíž,

když to musí bejt, i do vohně ji dá,

proti nám je pracháč i kostelní myš,

nám stačí dejchat volně akorát.

Ref..

3. Až budem někde dál, kde není vidět zem,

dvě hnáty křížem vzhůru vyletí,

zas bude Černej Jack smát se nad mořem,

co je hrobem jeho obětí.

Ref..

Letokruhy - Wabi Ryvola

Emi Gdim C H7 Emi

Emi Gdim H7

1. Svět je plnej dobrejch kamarádů

Emi C H7

neznám zemi, kde by nebyl tramp

Emi Gdim H7

od Viktoriinejch vodopádů

Emi

přes Island do Argentinskejch pamp.

E7

Ami

Do světa když kamarádi míří

D G H7

mají v očích touhu prokletou

Emi Gdim H7

dálka jejich bolest neusmíří

E E6

nosí v sobě kletbu staletou.

E

E6

E

E6

R: Jak letokruhy na kanadskejch sosnách

E E6 H7

sedí kolem ohňů večerních

mají psáno na omšelejch krosnách

E E6

jedni z mála jedni z posledních.

Že svět je místo kde se lidi sejdou

to nemusí jim nikdo vyprávět

ke každému ohni se vždy vejdou

E Gdim C H7 Emi

pro trampa je malej celej svět.

2. Viděl jsem plát ohně pod ledovcem

z celýho světa byl kolem kruh

at' je člověk zvěří nebo lovcem

kolem ohně najde letokruh

dálka určí cenu rodnejch strání

jednou každěj oheň dohoří

léta naplní čas mužnejch zrání

trampský ohně zase zahoří.

Ref..

Lovec Amorů – EPY DE MYE

Interpret/autor: Epy de Mye/Honza Přeslička

G D Emi C D
Pokud se vám u ženských dnes a denně nedaří
G D Emi C D
a v tomletom odvětví cejtíte se žabaři
C C/H Emi
budíte se v noci v bouři na voru
F B G
zavolejte lovce Amorů.

G Hmi
R: Tuny Amorů topí v lavoru
Emi D
v takovém tom oranžovém
G Hmi
jak je lynčuje jak je zmenšuje
C D G
navěsí je nad betlém.

Jestli máte na nákou zrovna tedka spadeno
ale cítíte že příliš na srdce je kladeno
a kariera volá stoupat nahoru
je tu pro vás lovec Amorů.

R: Tuny Amorů ...

Měl sem třeba kámoše co tři roky to s jednou táh
luxoval a umejval a málokdy si na ni sáh
a pak jednou při žehlení došel k názoru
že objedná si lovce Amorů.

R: Tuny Amorů ...

A jesti si mysíš že ty máš svou ženu zvládnutou
miluje tě nežárlí na televizi zapnutou
tak to máš doma nejspíš pěknou potvoru
a vyléčí tě lovec Amorů.

R: Tuny Amorů ...

Lásky – HOP TROP

Interpret/autor: Láďa Kučera kapo II

C Dmi Emi Dmi
 1.Mám tři lásky najednou, co s tím nadělám
 C Dmi Emi G
 První, taky nejdelší je kanoe, steřelá
 F Emi Dmi G
 plujem řekou po proudu a já skrz olšovi
 C Dmi Emi G C
 mraky hlídám nad námi, snad nejsou bouřkový.

2.Kolik ran a škrábanců podél kýlu má
 kdo by si s tím práci dal, jen těžko spočítá
 |: spoustu sjetejch peřejí i jezů záludnejch,
 od balvanů na přídi, má vyraženej cejch :|

3.Druhý lásce pramen strun měním častokrát
 tělo svůdně podbízí, že měl bych na ni hrát
 |: Lakem blejská ve slunci, co padá za obzor
 voní dřevem cedrovým, až z kalifornskejch hor :|

D Emi F#mi Emi
 4.Třetí láska největší dávno dobře ví,
 D Emi F#mi A
 že sokyní zarytejch se nikdy nezbaví
 G F#mi Emi A
 |: Léto, kdy se potkají má tisíc vůní snad
 D Emi F#mi A D
 všechny tři mám stejně pak, jen trochu jinak rád :|

Mississippi blues - PACIFIK

- Ami Dmi
 1. Říkali mu Charlie a jako každej kluk
 Ami G Ami
 kalhoty si o plot potrhal,
 Dmi
 říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk,
 Ami G Ami
 na plácku rád košíkovou hrál,
 C F
 křídou kreslil po ohradách plány dětskejch snů,
 Dmi E
 až mu jednou ze tmy řekli: konec je tvejch dnů,
 Ami Dmi
 někdo střelil zezadu a vrub do pažby vryl,
 Ami G Ami
 nikdo neplakal a nikdo neprosil.
 C Ami F G C
 R: Mississippi, Mississippi, černý tělo nese říční proud,
 Ami F G C Ami
 Mississippi, Mississippi, po ní bude jeho duše plout.
2. Říkali mu Charlie a jako každej kluk
 na trubku chtěl ve smokingu hrát,
 v kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk,
 uměl se i policajtům smát,
 odmalička dobře věděl, kam se nesmí jít,
 který věci jinejm patří a co sám může mít,
 že si do něj někdo střelí jak do hejna hus,
 netušil, a teď mu řeka zpívá blues.
- Ref..
3. Chlapec jménem Charlie, a jemu patří blues,
 ve kterým mu táta sbohem dal,
 chlapec jménem Charlie snad ušel cesty kus,
 jako slepý na kolejích stál,
 nepochopí jeho oči, jak se může stát,
 jeden že má ležet v blátě, druhej klidně spát,
 jeho blues se naposledy řekou rozletí,
 kdo vyléčí rány, smaže prokletí.
- Ref..
- C Ami
 R: + [: [: Mississippi, Mississippi ... :] :]

Mlýny – Spirituál Kvintet

Interpret/autor: Spirituál kvintet

G
 R: [: Slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
 C G
 slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
 H7 Emi
 já slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
 C D G D C
 otáčí, otáčí, otáčí. :]

G C G
 1. Ty mlýny melou celou noc a melou celý den,
 C7 G
 melou bez výhod a melou stejně všem,
 C G
 melou doleva jen a melou doprava,
 A D
 melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává,
 G C G
 melou otrokáře, melou otroky,
 C G
 melou na minuty, na hodiny, na roky,
 H7 Emi C
 melou pomalu a jistě, ale melou včas,
 G D7 G
 já už slyším jejich hlas.

Ref..

2. Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,
 pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,
 to mi věřte, uměl bych dobře mlít,
 já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,
 ty mlýny čekají někde za námi,
 až zdola zazní naše volání,
 až zazní jeden lidský hlas:
 no tak už melte, je čas!

Ref..

Modlitba vodáka– HOP TROP

1. At' jsou šlajsny plný vody, at' jsou vlny mohutný,
 aby naše něžný lodi nedrncaly vo šutry,
 at' mě přej prudce vcucne, at' tam vlítnu s kuráží,
 až mý tělo v noci usne, at' ho nechaj' komáři.

R: Vždyť je toho, Bože, málo, vod tebe chci jen,
 aby nás tvý slunce hrálo tenhle letní den.

2. At' je každej z naší bandy samej smích a pohoda,
 at' užijem spoustu srandy, at' se kudlou nebodá,
 at' se všichni kamarádi, co se sejdou na vodě,
 naučí hrát na kytary, at' to frčí v hospodě.

R:

3. At' mám holku-kamaráda, at' se liší vod husy,
 at' mě má ta holka ráda, pádlovat už nemusí,
 pojedu s ní, kam si přeje, až na hříšný Tahiti,
 at' se na mě hezky směje a nedělá "ty-ty-ty".

R: + [: [: [: tenhle letní den ... :] :] :]
 ty si bubláš v klíně lesů, moje láska nestárne,
 každou noc se budím v děsu, že tě někdo ukradne,
 je to tím, že vodní pánbůh má pazoury lepkavý,
 [: na koho ty ruce sáhnou, ten už se jich nezbaví ...:]

Mám malý stan - W. Matuška

- C7 G7 C7 F C7 F
1. Mám malý stan, mně na nohy táhne snad ze všech stran.
 F7 Bb Bbmi
 Jen mi řekněte, jak dostanu své dlouhé nohy do stanu,
 F C7 Cdim C7
 až chladem třást se přestanu, já ze stanu nevstanu.
2. Stan malý mám a nohy tak dlouhé, ach, kam je dám?
 Tak se zmítám z rohu do rohu a hledám vhodnou polohu,
 F Gmi C7 F
 snad uznáte, že nemohu mít nohu v batohu.
 E7 A E7
- R. Ó, prochladlý jsem na kvadrát, takhle už se nedá spát,
 A C7
 když se vkrádá na má záda mráz, zima a chlad.
3. Mám malý stan, mně na nohy táhne snad ze všech stran,
 a tak snívám často o chatě, kde spal bych jako ve vatě,
 F Gmi C7 F
 kde neničíte jehličí a kam vítr nefičí.

Mávej- Wabi Daněk

- D D7
- R: Mávej, mávej, mávej, mávej, mávej, mávej jen,
 G D
 nic nepomůže, že tu stojíš sama skoro celej den,
 A7 G D G D
 tak jen si mávej, mávej, mávej, mávej a dávej sbohem.
1. JÓ, nemáš, holka, páru, jakej pocit mám,
 D
 když prásknu do kočáru a rukou zamávám
 A7
 a cesta už mě zdraví a říká mi "těpic",
 D A7 D
 tak tohle je to pravý, jó, já už nechci víc.
- Ref..
2. JÓ, prošlapaný boty, pingl, tulácká hůl
 a na jazyku noty a pod pažema sůl
 a cesta, která mluví a říká: jenom pluj,
 a žlutý pero žlúví, jó, to je život můj.
- A7 G D G D
- R: + tak jen si mávej, mávej, mávej, mávej a dávej sbohem
 ..

Montgomery (Jižní eskadrona)

Rec:

Dávno utichly boje, i vítr odvál dunění kopyt někam tam, kde se vyprahlá poušť trávy snoubí s obzorem, dávno pohasl lesk v očích dívky, již osud zanechal tak samotnou, se srdcem navždy, navždy prázdným.

D G Em
1. Déšť ti, holka, smácel vlasy,
A7 D A7
z tvých očí zbyl prázdněj kruh,
D G Em
kde je zbytek z tvojí krásy,
A7 D
to ví dneska jenom Bůh.

Ref.: Z celé jižní eskadrony, nezbyl ani jeden muž,
v Montgomery bijou zvony, déšť ti smejvá ze rtů růž

2. Tam na kopci v prachu cesty, leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty, ale ruka leží dál.

Ref..

3. Tvář má zšedivělou strachem, zbylo v ní pár těžkých chvil.
Proužek krve stéká prachem, déšť mu slepil vlasy jak jíl.

Ref..

Rec: Nedočkáš se, holka, svý jižní eskadrony,
tý velký chlouby nás, mrtvejch všech,
dříve najdeš hroby mezi stromy
anebo šest stop hlíny tam, v těch smutnejch zdech.

4. Tam na kopci v prachu cesty leží i tvůj generál.
V ruce šátek od nevěsty, ale ruka leží dál

Rec: Vím, že nejsem sama, které osud odepřel jedinou lásku,
a také vím, že tak jako mně,
i mnoha jiným se stále vrací ono tragické "proč?".

5. Déšť ti šeptá jeho jméno, šeptá ho i listoví,
lásku měl rád víc než život, to ti nikdy nepoví.

Ref..

Mamuti - Nezmaři

D D7
 1. Přišel pravěk zas o něco dříve,
 G D
 a s ním vítr přines' mamuty,
 Hmi F#mi
 jejich dusot už je slyšet z dálky,
 G D
 bude žrádlo na tuty.

2. Celej měsíc kopali jsme jámu,
 pak přišel očekávanej den,
 bylo slyšet těžkou tupou ránu,
 už je tam, nemůže ven.

 Hmi F#mi G D
 R: Mamuti, mamuti, na kořínky, na bobule seru ti,
 G F#mi Hmi
 kolem běhá hora masa, jó, to bude krása,
 G D
 přežerem se zase k prasknutí.

3. Mamut zmizel skoro celej v díře,
 kouká mu jen špička chobotu,
 chytrou lstí my přemohli jsme zvíře
 časně ráno v sobotu.

4. Celej tejden ležíme a žerem,
 nemáme už na nic náladu,
 mastný brady tiše svítí šerem
 a já toužím zase po hladu.

R:

Na cestě - On the Road

G D G
 1. Kdysi u silnice stával, deku do půl zad,
 D G
 at' si mával, jak si mával, nechtěli ho brát,
 C G/H Ami E Ami
 nikdy Kerouaca nečet' a neznal třetí proud,
 C G D G D G D G
 přesto býval spolu s Deanem každéj víkend on the road.

2. Nikdy neměl ani zdání, jak se hrával bop,
 měl jen slinu na toulání a překážel mu strop,
 životem na plný pecky a neubírat plyn,
 tuhle víru na svý pouti vždycky vzýval Sal i Dean.

C G C G
 R: Tak mi řekni, na co vlastně mám
 C G Ami
 moudrosti vyčtený z knížek,
 C G C G
 co je dobrý, na to přijdu sám,
 C G F D
 co je špatný, za tím křížek udělám.

3. Tohle na cestě mi říkal, já ho jednou vzal,
 potom zavolal jen "díky" a já frčel dál,
 od těch dob jsem vždycky hlídal, at' kamkoliv jsem jel,
 nestojí-li u patníku se svou vírou Dean a Sal.

4. Vždycky u silnice stával, vlasy do půl zad,
 at' si mával, jak si mával, nechtěli ho brát,
 nikdy tuhle knížku nečet' a neznal třetí proud,
 přesto býval spolu s Deanem každéj víkend on the road,
 D G
 on the road ...

Niagára

 D A7
1. Na břehu Niagary, stojí tulák starý,
 D
na svou první lásku vzpomíná.

 A7
Jak tam stáli spolu, dívali se dolů,
 D
až jim půlnoc spadla do klína.

 A7 D
R. Teskně hučí Niagara, teskně hučí do noci,

 D7 G D A7 D
/:komu vašeň v srdci hárá, tomu není pomoci:/

2. Střemhlav do propasti padá proud,
na něm vidím tebe děvče plout,
/:škoda že ten přelud krásný nelze obejmout:/

Ref..

3. Osud tvrdou pěstí, zničil lidské štěstí
i ten nejkrásnější jara květ
i ten kvítek jara vzala Niagára
a nevrátí jej nikdy zpět.

Ref..

Oh Freedom – Spirituál Kvintet

Interpret/autor: Spirituál kvintet

F C F Bb C
1. Oh Freedom oh Freedom
F Dmi G7 C
oh Freedom over me.

A Dmi
R: Before I'd be a slave
Bb G7
I'd be buried in my grave
F C
and go home to my Lord
Bb F
and be free.

2. No more weeping no more weeping
no more weeping over me.

Ref..

3. There'll be singing there'll be singing
there'll be singing over me.

Ref..

4. No more crying no more crying
no more crying over me.

Ref..

5. Jménem lásky, jménem hněvu
zpívám tobě, lide můj.

R: Nejvíc svobody si važ,
a čím víc ji postrádáš,
o to blíž v dobách zlých
při ní stůj!

Obluda– HOP TROP

Ami

1. Jó, dvěšťě nás tam bylo na brize do Číny
 C E
 a furt se jenom pilo, až tuhly ledviny,
 F G C E
 a když už bylo k ránu a všichni pod vobraz,
 Ami C G
 křik' plavčík na stožáru, a hlásek se mu třás':

- R: Já tady nebudu, já vidím vobludu,
 C F C F
 já vocad' pryč puđu, jímá mě strach,
 C F C G
 chytte tu vobludu, sežere palubu,
 C F C E Ami
 tohle je vo hubu, ach, ich, och, ach.

2. Má vocas dvěšťě sáhů a ploutev přes hektar
 a zubů plnou hubu, a rozcvičuje spár
 a rozčileně mrká svým vokem jediným,
 a páchne, řve a krká a z tlamy pouští dým.

Ref..

3. Rum kapitánem hází, chce pálit z kanónu,
 zapomněl, že ho v září prochlastal v Kantonu,
 když uviděl tu bídu, hned zpotil se jak myš,
 poklekl k komínu, pěl: K tobě, Bože, blíž.

Ref..

4. Náš kormidelník chrabrý je drsná povaha,
 zalehl u zábradlí a házel flaškama,
 když na vobludě bouchl kanystř vod ginu,
 tu přízrak vztekle houkl a vlítl na brigu.

Ref..

5. Tři stěžně rozlámala na naší kocábce,
 však ztuhla jako skála, když čuchla k posádce,
 pak démon alkoholu ji srazil v oceán,
 my slezli zase dolů a chlástali jsme dál.

Ami

Ref..

+ ach, ich, och, ach ...

Odval kámen – HOP TROP

Interpret/autor: Hop Trop

Ami D
Kdo dá ti svou vodu, když dlouho už není co pít
Ami D

A postaví most, když přes propast nedá se jít
F Emi G E

I nastaví hřbet abys dřít se nemusel sám
F D E

Je kámoš tvůj, i já jich několik mám
F C

Ref: Odval kámen

A G C
Odval , kámen

E F C E F C
Odval kámen z duše svý

Jak máš v sobě nějaký mizerný trápení
Hned bejvá ho půl, když s někým je sdílený
Když na tebe plivou, kdo jedinej otře ti líc
Je kámoš tvůj a nevím, co přál by sis víc

Kdo svědomí ctí a je pro něj zákonem
A brání tě vždy, i posledním nábojem
Když jsi v kolenou změk,
kdo ti znova zas pomáhal jít
Je kámoš tvůj a věř, je štěstí ho mít

Okoř

G
 1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
 D7 G
 vroubená je stromama,
 když jdu po ní v létě, samoten na světě,
 D7 G G7
 sotva pletu nohama,
 C G A7 D7
 na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad,
 G
 tam zapadli trampí, hladoví a sešlí,
 D7 G
 začli sobě notovat.

G D7
 R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
 G D7 G
 bílá paní šla už dávno spát,
 D7
 ta měla ve zvyku podle svého budíku
 G D7 G G7
 o půlnoci chodit strašívát,
 C G
 od těch dob, co jsou tam trampové,
 A7 D7
 nesmí z hradu pryč,
 G D7
 a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
 G D7 G
 on jí sebral od komůrky klíč.

2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva,
 že byl Okoř vykraden.
 nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
 nikdo nebyl dopaden,
 šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
 místo, aby hlídal, vášnivě jí líbal,
 dostal z toho zimnici.

Ref..

Otevři deštník

Hudba a text: Jiří Smrž/ interpret: P. Jíšová

G C F C

Otevři deštník nad mým srdcem

Emi C

když zavřít oči není nač

D

co včera ještě bylo deštěm

F C D

to dneska jmenuje se pláč

Otevři deštník nad mým srdcem

neříkej zítra bude líp

není zítra v tomhle dešti

F C D G

kolem jen nudí tváře ryb

C FC D Emi

Ref.: Cesty samej kámen a začíná lít

F C Emi Ami

to je ten jedinej ráj kde můžem'žít

Otevři deštník nad mým srdcem

jak noční nebe plné hvězd

když bude svítit aspoň jedna

zkusím to ještě chvíli snést

Otevři deštník nad mým srdcem

prší už takhle tolik let

tenhleten déšť nepadá z nebe

i když v něm tone celej svět

Ref.: Cesty samej kámen ...

Otevři deštník nad mým srdcem

a můžeš klidně ztišit hlas

na vztek tu dávno není místo

přísahat nezbývá už čas

Otevři srdce před mým deštěm

a spolkní se mnou ten můj pláč

není-li zítra v tomhle dešti

tak zavřít oči není nač

Ref.: Cesty samej kámen ...

Písek - Nezmaři

- Ami D G E7
1. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
 Dmi E7 Ami G C
 stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
 Dmi G
 [: ani vodu nepřeliješ sítem,
 C C/H Ami
 někdy je strašně málo chtít,
 Dmi E7 Ami G(E7) C(Ami)
 já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou. :]
2. Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
 zdá se, že nemíníš mě vážně brát.
 [: kolik času nám to ještě schází,
 nebo je všechno dávno pryč,
 (F)
 a za čím se to vlastně máme stále hnát? :]
3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,
 vím, že se leccos těžko obchází,
 [: radši zkusím někde jiný příběh,
 který bude lepší konec mít,
 ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :]
4. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
 stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
 ani vodu nepřeliješ sítem,
 někdy je strašně málo chtít,
 já nejsem z těch co po těžký ráně nevstanou ...

Podběl – HOP TROP

Interpret/autor: Hop trop

- D Emi
1. Podběl mi z pangejtů mává
D
šedivým ránem přikrytej,
Emi
mrholí, a z mlhy závoj
D
je na mě schválně ušitej.
2. Mizerně skrz něj se kouká,
už celou noc mám za sebou,
abych neusnul, tak si broukám,
a dýzl klepe pode mnou.
- G
R: Ráno, až se slunce nad obzorem ukáže
D
a všem hospodskejm u silnice poví,
C D
že by sis chtěl u nich kafe dát,
G
tak si dodej ještě trochu kuráže,
D
jseš chlap, kterej čas neúnavně honí
C D
[: a svou káru musí taky hnát. :]
3. Den už se pomalu blíží
a tma je špatnej společník,
nejhorší ve chvíly zrádný,
na jaký dávno jsem si zvyk'.
4. Až zvednu od čáry bílý
konečně oči znavený,
pohladím tu, co na mě čeká,
a budu patřit jenom jí.

Ref..

Překvápko I. – HOP TROP

- C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7
 1. Zaslých' jsem, že tutově v Praze pět na Smíchově
 C Ami Dmi G7 C C7
 někdo střelí indiánskou loď,
 F C7 F C7
 hned napadlo mě bleskově, že po důkladný opravě
 F C7 F G
 s ní překvapím svou milovanou choť.
2. Já nezaváhal chvíličku, co chtěl by za tu věcičku,
 hned s majitelem vyjednávám sumu,
 říkal, že díky požáru má jen tu loď a kytaru
 a k ní mu chybí aspoň doušek rumu.
3. Tak do nejbližší Jednoty já začal nosit hodnoty,
 byly toho dvě narvaný tašky,
 už mám tě, moje kocábko, pro moji drahou překvápko
 mě stálo tankrát čtyřicet dvě flašky.
 G D7
- R: Poplujem spolu tam dolů tou peřejí,
 G
 přestože vodákům v ČSD nepřejí,
 C Cmi G
 řeka nám píseň bude hrát,
 D7 G
 že lodě nechtěj' nikde brát.
4. Den nato jsem pak z moskviče, co půjčujou nám rodiče,
 vyndal dva-tři nepotřebný díly, co neudělat pro lásku,
 já pro tebe, můj vobrázku, se nerozmejším nikdy ani chvíli.
5. Šoupnul jsem do svý aktovky dvě fungl nový mlhovky,
 pár součástek a taky litřík Arvy, vše vyměnil za lepidlo,
 pět latí, šrouby, tužidlo a hlavně pikslu bleděmodrý barvy.
6. Už starodávná tradice říká, že právě Lužnice
 vodáků je každoročně Mekkou, v den D u mostu v Suchdole
 'No to je voda, tý vole!', my zírali nad rozvodněnou řekou.
7. Aby ti, co koukaj' okolo, nám neříkali 'prdolo',
 my do svý lodi flegmaticky vlezli,
 že přišlo velký koupání a vo šutráky drncání,
 to nevadí, aspoň jsme se svezli!
- R: Koukáme spolu tam dolů tou peřejí
 na trosku lodě, co volně proud nese jí,
 řeka nám píseň bude hrát, zbyla nám žízeň akorát.

Překvápko II. – HOP TROP

- C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7
 1. Když došlo k tomu koupání, kytaru kraulem dohání,
 C Ami Dmi G7 C C7
 já sebou pleskám jako ryba v parku,
 F C7 F C7
 to kdybych byla věděla, vyměnila bych manžela
 F C7 F G
 spíš, nežli pevnou zem za tuhle bárku.
2. Ani pochod Praha-Prčice mě neděsí jak Lužnice,
 i když mi říkáš: "Oporu máš ve mně!"
 Jak rejduješ to do roští,
 já chtěla bych bejt na poušti,
 a ty mě nutíš nedržet se země.
3. Prej následovat manžela by žena váhat neměla,
 co dělat, když mám vodychtivou púlku,
 tak za to milý překvápko ti budu říkat "potápko",
 zděšením mi lezou oči z důlků.
4. Vám, děti, Jano, Robíku, přivezou mámu v truhlíku,
 pro tátu začnou lepší časy rázem,
 leč zázrakem jsme dojeli a všichni byli veselí
 a ze všeho nejvíc ten můj starej blázen.
5. Jestli chce, tak po roce prubnem si keňu v potoce,
 podmínku mám, záchrannou chci vestu,
 jinak at' hledá v rubrice pod značkou
 "háček - vodnice" společníci pro vražednou cestu.

Píseň smolařskejch plavců– HOP TROP

- *: Tlejou, tam pod vodou tlejou a už je jich moc,
 smolařskejch plavců, co ke dnu zvou,
 tlejou tmou zelenou, důlky jim zejou, v očích maj' noc,
 C G C C G C
 zní jejich vábení nad vodou, zní jejich vábení nad vodou
 C G C
 zní jejich vábení nad vodou.
 C G
1. Když nikdo tě nemá rád a nečeká tě máma,
 C G C
 volají plavci, co ke dnu zvou,
 G
 tak vem si tu modrou loď a pojed' kousek s náma,
 C G C
 zní jejich vábení nad vodou.
2. Hej, voda je dobrej kluk a
 hned je plná péče, hó-hó, hó-hou,
 dovede pohladit a každá někam teče, hó-hó, hó-hou.
 C(D) G(A) C(D)
- R: Hejbat pádlem, to je džob, volají plavci,
 co ke dnu zvou, splet' ten džob, hned máš mokrej hrob,
 G(A) C(D)
 zní jejich vábení nad vodou.
- *: Tlejou, tam pod vodou tlejou a nechte je spát,
 smolařský plavce, co ke dnu zvou,
 ženou se nad nima dychtivý stíny, co každěj měl rád,
 [: zní jejich vábení nad vodou, :]
 D A D
 zní jejich vábení nad vodou.
 D A
3. Tam čeká nás dobrá zem za šlajsnou bez vratáků,
 D A D
 volají plavci, co ke dnu zvou,
 A
 rudý slunce zapadá v kaňonech bez mastňáků,
 D A D
 zní jejich vábení nad vodou.
4. Za třetí peřejí je kemp a hezký holky,
 volají plavci, co ke dnu zvou, jenom takhle kejvneš pádlem,
 holky ti daj' - vdolky, zní jejich vábení nad vodou.
5. Sedmdesát tisíc je nás, už se šinem, hó-hó, hó-hou,
 až zbaštíme koňský buřty, nalejem se vínem, hó-hó, hó-hou.
- R: + *: Ahoj, tak dejte jim ahoj a nechte je spát,
 smolařský plavce, co ke dnu zvou,
 ahoj, to poslední "ahoj", co každěj měl rád,
 [: [: zní jejich vábení nad vodou ... :] :]

Píseň pro šedivou hlavu– HOP TROP

Emi Hmi Ami Hmi
 1. JÓ, zahrajte mi, plavci, jak míval jsem to rád,
 Emi Hmi Ami D
 mám pádlo pořád těžší a očím se chce spát,
 G D G D
 už do vlasů mi vítr svý stříbro nafoukal,
 Emi Hmi Ami Hmi Emi
 jó, zahrajte mi, plavci, a potom plujte dál.

 G D G D
 R1: Až vobrátím se naposled za zemí modravou,
 C G C D
 za pískem zlatým jako med, za slámou pod hlavou,
 G D C G
 tam bendža hrály samy a holek plný stany,
 C G H7 Emi
 tam neštípaly mouchy a ohně plály tmou.

2. JÓ, zahrajte mi, plavci, vo létu dávnejch dní,
 kdy tykaly nám hvězdy a louky voňavý,
 kdy po houpavejch pláních na pádla vítr hrál,
 jó, zahrajte mi, plavci, a potom plujte dál.

R2: Ten, kdo má hlavu šedivou, ke šlajsně musí plout,
 ta šlajсна končí hladinou, co nemá vratiproud,
 tam Celsius se nehne, at' v noci, nebo ve dne,
 tam vlahej vítr zpívá pod šlajskou poslední.

R1..

3. JÓ, zahrajte mi, plavci, o šlajsně poslední,
 že proudí krátkou nocí, a pak se rozední,
 a zahrajte to nahlas, bez vás bych se jí bál,
 jó, zahrajte mi, plavci, a potom plujte dál,
 Ami Hmi Emi Ami Hmi Emi
 a potom plujte dál, a potom plujte dál ...

Poplujem spolu– HOP TROP

- E F# H E H
 Až spolu jednou poplujem ve dvou, bude to takhle k večeru,
 E F# H E E7
 budu ti zpívat "hurá" a "vivat" uprostřed vln a kamenů,
 A H E E7 A H E E7
 políbit tvá ústa prahnu, jenže na ně nedosáhnou,
 F#mi G#mi A H E A H
 pro tuhle tu závalu neztrácím však náladu.
 A Ami E E7
 R: Políbím pádlo na hornom koncu, natáhnú pádlo k tobě vpřed
 F#mi G#mi A H
 v duši mi zazní tisíc zvonců, až na ten koniec dáš svůj ret
 A H E E7 A H E E7
 všichni lidi svoje zraky vyvalí jak tenisáky,
 F#mi G#mi A H E A H
 "proč ta holka," křičejí, "kousá pádlo v peřeji?"
 2. Až spolu jednou poplujem ve dvou,
 budu ti říkat básničky, neboj se, nesním, vím,
 že tě nesmím vyklopit mezi rybičky,
 kdyby se to přece stalo, řeknu, že se stalo málo,
 že ti sluší velice za uchem ta bělice.

Předpověď počasí - Miki Ryvola

- Emi D Emi G Emi
 1. Slyším kapky v listí hrát, teplej vítr začal vát,
 G C G H7
 je to jako loni v létě, samotnej na celým světě
 Emi D Emi A C
 viděl jsem tě na perónu stát.
 2. Padaj' saze na vlas, než nám odjezd ohlásí,
 na kafe se budem skládat, z lógru na dně hrnku hádat
 naší nový lásky počasí.
 G Dmi G Dmi
 R: Tvoje oči medový lásky stav nám předpoví,
 Emi A D C
 moje proměnlivá ženo, nad láskou je zataženo,
 H7 Emi D Emi A C Emi A
 v očích máš přehánky deštový.
 3. Do půl roku, do rána láska je už dohraná,
 léto teplý dávno není, jen mrznoucí mrholení,
 předpověď zas byla vylhaná.
 4. Jízdní řád se nemění, lásky mají zpoždění,
 jak semafor nad krajinou, jak světýlko nad bažinou
 vyhlížím tě, holka, k zbláznění.
 R: Tvoje oči ...

Pětset mil

- G Emi Ami C
 1. Plakat budeš, dívko má, že odešel jsem z domova,
 Ami Hmi C D
 že odešel jsem z domova snad stovky mil,
 G Emi Ami C
 stovky mil, stovky mil, stovky mil, stovky mil,
 Ami D G D
 že odešel jsem z domova snad stovky mil.
2. Čas, ten lásce ublížil, vzdálení jsme pětset mil,
 srdce mé teď prožívá moc těžkých chvil,
 těžkých chvil, těžkých chvil, těžkých chvil,
 těžkých chvil, Srdce mé teď prožívá moc těžkých chvil.
3. Celou noc teď přemítám, že jsem zůstal sám a sám,
 lavici teď nádražní za lože mám,
 za lože mám, za lože mám, za lože mám, za lože mám,
 lavici teď nádražní za lože mám.
4. Cestu zpátky dobře znám, ale kapsu prázdnou mám,
 tak v tý dálce daleký zůstanu sám,
 zůstanu sám, zůstanu sám, zůstanu sám, zůstanu sám,
 [: tak v tý dálce daleký zůstanu sám ... :]

Píseň proti trdomyslnosti

D A7
 Polární noc má zvláštní moc, každého přepadne smutek,
 D
 Němec i Brit, křesťan i Žid, každý by nejraději utek',
 G D E7 A7
 ba i ti šikovní Žaponci se silami jsou na konci,
 D G D A7 D
 jen jeden z národů neskoná, hrůzy severu slavně překoná!
 A7
 Tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynuli vlci,
 D
 tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynuli vlci,
 G
 tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynuli sobi,
 A7 D A7 D A7 D
 Čech se přizpůsobil, Čech se přizpůsobil!

Píseň listopadu - Wabi Daněk

D G D G
 1. Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám,
 D F#mi Emi A7
 málokdy si nechám něco zdát,
 G D D/C# Hmi G
 doma nemám stání už od jarního tání,
 C D
 cítím, že se blíží listopad.

C G D
 R: Listopadový písň od léta už slýchám,
 Emi G D
 vítr ledový přinesl je k nám,
 C G D
 tak mě nečekej, dneska nikam nespíchám,
 Emi G D
 listopadový písni naslouchám.

2. Chvíli stát a poslouchat, jak vítr větve čistí,
 k zemi padá zlatý vodopád,
 pod nohama cinká to poztráčené listí,
 vím, že právě zpívá listopad.

Ref..

3. Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská,
 co mě nutí do zpěvu se dát,
 tak si chvíli zpívám a potom radši pískám
 píseň, co mě učil listopad.

Ref..

Prodám boudu

G D7 G E7 Ami G D7 G
 Stojí cosi jako bouda na pokraji skály, jako starý
 D7

opuštěný hrad

G D7 G
 Tramp i člověk obyčejný pověst slyší z dále,
 E7 Ami G D7 G G7
 že ji ještě nikdo nevykrad.

C Cmi G A D A7D7
 Každý říká, že je třeba dát dráteníkem drátovat,
 G D7 G
 trampíř Johnny se svým pejskem po okolí coudal,
 E7 Ami G D7 G
 v osadě se po noclehu ptal.

G
 Rec : Kde se vzal, tu se vzal, divnej trampíř před ním stál
 do své chajdy Honzu se psem sladkým hlasem zval.

Ref :

G Gdim D7
 Kamaráde, prodám boudu, pojd se mnou a hned ten zázrak
 uvidíš,

G
 stojí kousek proti proudu, co kamenem dohodíš.

E7 Ami
 Na mou duši, jak se sluší, budeš tam mít zábavu
 C G E7 Ami G D7 G G7
 ((To se budeš smát až ti jedenkrát znenadání spadne na
 hlavu.))

Je to vinou alkoholu, že se mohl Johnny,
 majitelem této boudy stát.
 Z večera, když na kytaru divně loudil tóny
 zničeho nic komín na něj spad.
 Sotva se lek, postel spadla mu, pejsánkovi na tlamu,
 o půlnoci foukal vítr a kde bouda stála
 hromada jen prken zůstala.

Rec : Od té doby v těchto místech straší trampíř divý,
 o půlnoci smutně zpívá nad hromadou dříví.

Rev : Kamaráde, prodám boudu . . .

Rakety - Jarek Nohavica

1. Hodláš-li, lásko, přijít za mnou až zítra,
 třeba bude už pozdě,
 jsem jen hromádka kostí a shluk bílkovin
 a naježené rakety mi míří rovnou do slabin
 a také na mou hlavu,
 a tak přijď už radši dnes, ať spolu dočkáme se jitra,
 a o sebe se se mnou rozděl,
 než přiletí nějaký mimozemšťan od novin
 a začne spočítávat kapky krve jako plody jeřabin
 a podá o tom zprávu.
- R: A pak na titulní stránce Vesmírného kurýra
 vyjdou reportáže o tom, jak Zem umírá,
 generálské prýmký, velvyslancův žaket,
 exkluzivní snímky nablýskaných raket
 s různými emblémy, jó, to bude prima článek,
 Země srovnaná se zemí, plus příložený plánek.
2. Byl jsem vhozen do života bez toho, že by se mě ptali,
 a bez toho, že by se mě někdo zeptal, budu zase vyhozen,
 a tak prosím jenom o jedinou malou úsluhu:
 netvrďte mi do očí, že jednáte z mé vůle,
 že tohleto všechno je i moje přání,
 svět je brouk hovnivál, který svou kuličku válí
 jako v hypnóze a pěkně dokolečka dokola a pěkně po kruhu,
 až se mu hlava zatoří, tak vyhrabe si v zemi důlek,
 že tam přežije to bombardování.

Ref..

3. Hodláš-li, lásko, přijít za mnou už zítra,
 může být už pozdě,
 nikdo nás neposlouchá, poslouchejme sebe,
 jak se naše srdce hlásí: ještě chvíli,
 ještě moment, ještě vteřinu, ach, tady na zemi,
 a tak přijď už radši dnes, ať spolu dočkáme se jitra
 a o sebe se se mnou rozděl,
 cítím, že nebudu mít strach, když budu ležet vedle tebe
 a tak najdou nás za milión roků
 asi návštěvníci z vesmíru a přikryjí nás kamením.

Ami D Ami G Ami D
 R: + mohyly, mohyly kamenů
 Ami G Ami D
 všechno mlčky pnikryjí,
 Ami G Ami D
 i miliardu Romeů,
 Ami G Ami D Ami G Ami D Ami G
 i miliardu Julií ...

Roční období - KTO

- G D7 G
 1. Všichni svorně vzpomínáme na doby,
 A7 D7
 kdy rok mívával vždycky čtyry vobdobí,
 G G7 C G
 kdy se krávy ještě pásly a v každé vesnici
 D7 G
 byly nejméně dvě hospody.
 2. Všichni svorně, každý sám, tak, jak si přál,
 směl si vybrat, jestli blíž anebo dál,
 potom večer klidně sedět s tím, s kým si měl co říct,
 jinde než ten, s kým se pohádal.
 D7 G
 *: Ve jménu boje proti pivu a hádkám vo kurník
 A7 D7
 je místo hospod teď dům kulturní.
 3. Všichni svorně teď ve světle intimním
 pijou lahváče od zpráv až do hymny,
 a tak není proč se divit, že ze čtyr vobdobí
 zbývá roku jen to podzimní.
 G D7 G
 4.=3. + zbývá roku jen to podzimní,
 D7 G
 a jedem dál: zbývá roku jen to podzimní ...

Ráno bylo stejný – Nezmaři/ Žalman

G Hmi D
 1. Stál na zastávce s vypůjčenou kytarou,
 Ami D G
 v druhý ruce holku, to zavazadlo svý,
 Emi D
 a tý holce v sáčku řek': "Dobrýtro, miláčku,
 C G E7 Ami D7 G
 podívej se do dáli, uvidíš dvě smutný koleje na silnici."

2. Ráno bylo stejný, stejný pivo, stejný blues,
 ospalí a nudní byli po flámu,
 kouřili partyzáňku, dým foukali do vánku,
 dívali se do dáli, viděli dvě smutný koleje
 na silnici.

D C G C G
 R: Ráno bylo stejný, nesváteční,
 D C G C G
 na tvářích počasí proměnlivý,
 D C G
 rádio hlásilo: na blatech svítá,
 E7 Ami7 D7 G
 každej byl tak trochu sám, hm.

3. Holka, zvedej kotvy, nikdo nás už nebere,
 pojedeme po svejch do podnájmu žít,
 koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky,
 až omrzí nás dálky, budem jak dvě smutný koleje
 na silnici.

Ref..

Rodné údolí

A
Cesta má přede mnou v dáli mizí,
E7
každý krok v srdci mém zabolí,
A A7 D
Zítra já budu stát v zemi cizí,
A E7 A
nespatřím své rodné údolí

D
R) Zavolám: nashledanou, nashledanou,
A E7 A
nashledanou rodné údolí
D
Zavolám: nashledanou, nashledanou,
A E7 A E A
při vzpomínce srdce zabolí.

Oči mé nevidí jak se stmívá,
nevidí co jsem měl tolik rád
jedině co mi teď ještě zbývá
rodnému údolí sbohem dát.

Ref..

Proč se den za každou nocí vrací
, proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti
kdyby dnešní den na věky byl.

Ref..

Rosa na kolejích

1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
 tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
 přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
 podivnej pták, pták nebo mrak.

R: Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,
 vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
 telegrafní dráty hrajou ti už léta
 to nekonečně dlouhý monotónní blues,
 je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
 co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
 po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
 celej svůj dům, deku a rum.

R: + nohama stíráš rosu na kolejích ...

Rozpočítávalo – HOP TROP

Na mý duši leží kámen vod zimy až do jara,
 že už nikdy nepoplavem po tvý vodě řeko má,
 ty si bubláš v klíně lesů, moje láska nestárne,
 každou noc se budím v děsu, že tě někdo ukradne,
 je to tím, že vodní pánbůh má pazoury lepkavý,
 : na koho ty ruce sáhnou, ten už se jich nezbaví... :

Ryl jen, celej den ryl – Spirituál Kvintet

Interpret/autor: Spirituál kvintet

Ami

1. Já každý ráno v sedm hodin vstal
E7 Ami E7
a krumpáč s lopatou vyfasoval,
Ami
pak s partou, která makat dovede,
E
jsem došel tam, co tunel povede.

E7 Ami

E7

Ami

- R: A ryl jen, celej den ryl,
G Ami
já ryl jen, celej den ryl,
C E7
abych dřív, než do svý boudy puđu spát,
Ami Ami/G Ami/F E7
čaj v kantýně moh' si dát,
Ami E7 Ami
já ryl jen, celej den ryl, celej den,
E7 Ami E7 Ami
jak krtek celej den jen ryl.

2. Kdo netrhal skálu, těžko pochopí,
co sám dynamit někdy natropí,
když jednou náhle došlo k výbuchu,
Jim Goff vyletěl majli do vzduchu.

Ref..

3. A když z tý vejšky zas na zem si kec',
předák McCane ho popad' za límec:
"Tak se mi zdá, že línej jsi jak veš,
mně ve vzduchu se flákat nebudeš!"

Ref..

4. Teď po létech, když večer sedím sám,
na starý dobrý časy vzpomínám,
zas slyším tmou, jak rány duněly,
když ve skalách jsem lámal tunely.

Ref..

Říkal mi brácho– HOP TROP

C F Ami
 1. Slunce rozpálilo střechy kodrcáku,
 Emi G
 špinavej plech nám záda hřál,
 C F Ami
 kolejí spojky počítaly kola vlaku,
 G D G
 jelo se dál, vagón to vodkejval.

2. V kapse jenom tupej zavírák a lžíci,
 nic, vo co člověk by se bál,
 nikdy jsme nebyli vážení cestujícín
 co znamenaj' pro dráhu kapitál.

Ami Emi
 R: Říkal mi brácho, a já měl ho proto rád,
 Gmi C
 a naše jména byly zkrátka vedlejší,
 Ami Emi
 oba jsme měli víc, než moh' by si kdo přát:
 Gmi G
 společný nebe, dny a cesty včerejší.

3. Až zas jeho vlasy větrem rozevlátý
 poznám na dálku za tratí,
 přečtu si na zarostlý tváři rozesmátý,
 že dobrej chlap se prostě neztratí.

Ref..

Dmi G C
 4.=3. + že dobrej chlap se prostě neztratí ...

Silver Hill – HOP TROP

Interpret/autor: Hop trop/Hop trop

C F Emi C F C
 Ref: Možná jinou horší práci neznám, vo kterou bych někdy
 G C
 zavadil.

F Emi C F C G
 Nejsem sám, kdo stříbro v zemi hledá tady v údolí pod
 C
 Silver Hill.

Dmi Emi F G
 Sněhu vejš, než ruka sáhne, cesty v horách nesjízdný,
 Dmi Emi F G
 každěj rok od půlky září počasí je prabídný.
 F G C F
 K jídlu pečem zmrzlou havět', co se koupí od lovců,
 Dmi Emi Dmi C
 k masu pijem čistou vodu, která stejká z ledovců.

Ref..

Noci jsou tu hrozně dlouhý,
 do tmy svítí jen náš srub,
 za každou, co tady probdím,
 do vrat ráno vříznu vrub.
 Proto čekej, až zas tání
 průsmyk v horách zprůchodní,
 pak i já se k tobě vrátím
 v době jarních povodní.

Ref.. : tady v údolí pod Silver Hill :

Samota

Wabi Ryvola

E E7 A E
 1 Do tváře čas mi hlubokou brázdou samotou vyrejval,
 H7 A
 tělo je rozeschlej prám, když pluješ stále jen sám,
 H7 E
 co je ti platný, že jsi kapitán

2 Do zrzavejch strun svýho banja
 dávno už jsem nezahrál,
 že jsem byl stále jen sam,
 v srdci mám nejeden šrám,
 život je tvrdej, i když jsi kapitán

E7 A H7 E C#mi
 R: A tak vždy zůstaneš sám, nikdo ti nepoví,
 A H7 E
 jak máš žít, abys byl milován,
 E7 A H7 E C#mi
 a tak vždy zůstaneš sám, a koláč medový
 A H7 E
 za tebe sní kapitán Korkorán

3 Na tváři mech mám z dalekejch
 cest tam do hor a údolí,
 z košile mám jenom cár, ze smečky zbylo psů pár,
 co bude dál, mi nikdo nepoví

4 V kapse mám prach vodřenej z mincí,
 který jsem prodělal,
 já jenom samotu znám, tak, sakra, co dělat mám,
 abych měl jednou na pořádněj flám

Ref..

Sotva se narodíš– HOP TROP

- D A7 D A7
 1. [: Sotva se narodíš, už ti koně kovou, :]
 G D A D
 [: šavli ti chystají ocelovou, :]
 A Hmi Emi Emi7 E7 A7
 ocelovou, bez parády,
 G D A7 D
 [: co kmáni dostávají' u armády. :]
2. [: Sotva se narodíš, už si verbíř píše, :]
 [: že nejsi ze zámku, ale z chýše, :]
 ale z chýše pod horama,
 [: těžko se vyplácet šestákama. :]
3. [: Sotva se narodíš, už ti kulku lijou, :]
 [: kdo střelí dřív, toho nezabijou, :]
 nezabijou, a pak možná,
 [: jakej maj' mrzáci život, pozná. :]
4. [: Sotva se narodíš, už ti šijou kabát, :]
 [: kterej si voblíkneš jednou-dvakrát, :]
 jednou-dvakrát, naposledy,
 [: zelený sukno je zkrvavený. :]
- E H7 E H7
 5. [: Kdejakej generál, kdejakej kaprál :]
 A E H E
 [: s flintama lidi by do pole hnal, :]
 H C#mi F#mi F#mi7 F#7 H7
 do pole hnal proti sobě,
 A E H7 E(C#mi)
 [: komu jsou metály platný v hrobě? :]

Sbohem lásko

C F G C F G
 At' bylo mně i jí tak šestnáct let,
 H Gmi C
 zeleným údolím jsem si ji ved',
 F H H7 E Emi
 byla krásná, to vím, a já měl strach, jak říct,
 H F H E H
 když na řasách slzu má velkou jako hrách.,

H7 E Cmi Dmi Gmi
 R: Sbohem, lásko, nech mě jít, nech mě jít, bude klid,
 Cmi F7 H H7
 žádněj pláč už nespraví ty můj nohy toulavý,
 E Cmi Dmi Gmi
 já tě vážně měl moc rád, co ti víc můžu dát,
 Cmi F7 H E H
 nejsem žádněj ideál, nech mě jít zas o dům dál.

A tak šel čas, a já se toulám dál,
 v kolika údolích jsem takhle stál,
 hledal slůvka, co jsou jak hojivej fáč,
 bůhví, co jsem to zač, že přináším všem jenom pláč.

Ref..

Recitativ:

Já nevím, kde se to v člověku bere
 ten neklid, co ho tahá z místa na místo,
 co ho nenechá, aby byl sám se sebou spokojený
 jako většina ostatních,
 aby se usadil, aby dělal jenom to,
 co se má, a říkal jenom to, co se od něj čeká,
 já prostě nemůžu zůstat na jednom místě,
 nemůžu, opravdu, fakt.

Ref..

Sedm dostavníků - W. Matuška

Emi A G F# Emi A G F# Emi

Emi D
 1. Plání se blíží sedm dostavníků,
 Emi D
 stačí jen mávnout, a jeden zastaví,
 Emi C D Emi
 sveze tě dál za pár dobrejch slov a díky
 C D Emi D Emi D Emi
 ten kočí, co má modrý oči laskavý.

Emi D Emi
 R: Heja heja hou, dlouhá bude cesta,
 D Emi
 dlouhá jako píseň, co mě napadá,
 D Emi
 heja heja hou, sám když někdy stojím,
 C D Emi
 sám proti slunci, který právě zapadá.

2. Vím, že se dneska hvězdy nerozsvítí,
 neklidní ptáci maj' hlasy laskavý,
 vyprahlá tráva už velký deště vítá,
 ty deště, co i moje stopy zahladí.

Ref..

Sedmnáct dnů - Wabi Ryvola

Emi Ami Emi
Jak zavoláš, když ti dávno v hrdle vyschnul hlas

H7

tvůj krk je připravenej na provaz,

Emi C Emi

ktorej se houpá blíž a blíž.

Ami

Emi

Kam zavoláš, když tvoje oči vidí pustinu,

H7

nejradši lehnul bysis do stínu

Emi C Emi

jenom kdyby tu nákej byl.

E7

Ami

R: Sedmnáct dnů máš v patách ostrý hochy z patroly,

D7

G

noc beze snů a pravou ruku furt na pistoli.

H7

C

V hrdle máš prach a tvůj kůň teď už neví kam má jít,

H7

Emi C Emi

máš asi strach, jseš ale chlap a desperát.

Jezdci jsou blíž,
pustinou jenom dusot kopyt zní,
ubal si cigaretu poslední,
než zazní obávanéj hlas.
Hands up old boy,
bouchačku uchop rukou za hlaveň,
at' šerif ví, ze máš furt úroveň,
že v očích ještě ocel máš.

R:

Kdo prohrát zná,
i když měl předtím v očích temný strach,
ten právo má,
aby řek šerif o něm: Byl to chlap.
Tak naposled
pohled' na slunce smutným úsměvem,
život je boj
a tys ho předčasně prohrál.

Severní vítr

D Hmi
 1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
 G D
 jsem chudý, jsem sláb, nemocen
 Hmi
 hlava mně pálí, tam v modravé dáli
 G A7 D
 se leskne a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí,
 tam stopy jsou vlčí,
 tam zbytečně budeš mi psát,
 sám v dřevěné boudě
 sen o zlaté hroudě
 já nechám si tisíckrát zdát.

D D7 G D A7
 R: Severní vítr je krutý, počítej, lásko má, s tím,
 D D7 G D A7 D
 k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem
 a vlci už jdou sem,
 já slyším je výt blíž a blíž,
 už mají mou stopu,
 už větrí, že kopu
 si hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen,
 chtěl dům a chtěl bazén
 a opustil tvou krásnou tvář,
 má plechovej hrnek,
 v něm pár zlatej zrnek
 a nad hrobem polární zář.

Ref..

Škoda 1000 MB - Slávek Janoušek

- G* *G/F#* *Emi*
 1. Vždycky, když nasedám do svého auta,
Ami7 *D* *G* *G/F#* *Emi*
 už zase trnu, co mě čeká, vžívám se do role astronauta,
Ami7 *D*
 přinejhorším v kufru je rum a deka,
C *Hmi* *Ami* *G* *C* *G* *C* *G* *C* *G* *C*
 tři, dva, jedna, vrm, napoprvé!
 2. Kdyby se stalo, že by to kikslo,
 na sebe dám deku, rum do sebe na ex,
 káře bych vynadal: ty zhnilá pikslo,
 zatím je to miláček značky Calex, vrm, vrm, vrm, vrm.
G *Hmi* *Ami7*
 R: Řeknu vám to otevřeně: ve škodovce tisícovce jezdím
D *G* *Hmi*
 denně a furt to jede, furt to jede, furt to jede,
Ami7 *D* *G* *Hmi*
 furt to jede, furt (zas) to jede, holt poctivá stará
Ami7 *D*
 česká ruční práce na koleně, na koleně,
G *Hmi*
 a furt to jede, furt to jede, furt to jede,
Ami7 *D*
 furt to jede, furt (zas) to jede,
C *C/H* *Ami* *Ami/G*
 sice nebliká to, netroubí to, vaří se to, netopí to,
D/F# *Ami* *D* *Ami* *D* *G* *C* *G* *C*
 to nebudu lhát, ale jede Škoda 1000 MB z roku pětasedesát.
3. Tuhle, když jsem jel na Jihlavu,
 přes cestu přebíhala černá kočka,
 smůla - nechtě jsem jí přešel hlavu,
 za mnou hledí její smutná očka, mňau, mňau, mňau, mňau.
4. Normální kočka přece raději počká,
 pokud nechce skončit nohama vzhůru,
 ale obdivuji zajíce, a to úplně nejvíce,
 těch přešel jsem už fůru, jau, jau, jau, jau.
- Ref..
5. Mám jeden osobní silniční rekord:
 u Plzně jsem předjel Ford Escort,
 on sice brzdil, ale já jel stovkou
 tou svou škodovkou tisícovkou, fakt, fakt, fakt, no fakt.

G *Hmi*
 *: A na cestě k Táboru cosi ruplo v motoru,
Ami7 *D*
 a toho oleje, co tam člověk naleje,
G *Hmi*
 u pumpy ve Zvolenu mali dovolenú,
Ami7 *D*
 tak mě táhli na laně jak loni z Kadaně,
G *Hmi*
 na cestě z Brodu vyvařil jsem vodu,
Ami7 *D*
 nedojel jsem do Kladna, hladina se dotkla dna,
G *Hmi*
 cestou na Úpici přešel jsem slepici,
Ami7 *D*
 cestou do Hradce přešel jsem vrabce,
G *Hmi*
 a takhle se vám blížím k Brnu,
Ami7 *D*
 a pak jsme asi týden jedli srnu.
G *Hmi*
 Už budú Michalovce, cez cestu chodia ovce,
Ami7 *D*
 a cestou z Žatce usínám sladce,
G *Hmi*
 ve značkách vidím opilce a ti mi skáčou pod kola
Ami7 *D* *G*
 a já jim lámu žebra, a pozor, přechod pro chodce,
Hmi *Ami7* *D*
 a já zahlídl buvola a s ním přechází zebra,
Ami7 *D* *Ami7* *D/F#*
 a nedaleko Žďáru, bum báb, nepřešel jsem multikáru,
Ami7 *Cmaj7* *D*
 a řidič vylezl a vzal železnou tyč
Ami7 *Cmaj7* *D*
 a urval blatník se slovy "Ten je pryč!",
Ami7 *D* *Ami7* *D*
 ale už tam mám zas novejš, jen patnáct let starejš.
G *Hmi*
 R: A zas to jede, furt to jede, zas to jede, furt to jede,
Ami7 *D*
 zas to jede,
G *Hmi*
 a zas to jede, furt to jede, zas to jede, furt to jede,
Ami7
 zas to jede, furt to jede, zas to jede, furt to jede,
 z kopce jede, furt to jede, zas to jede, z kopce jede,
 /:s náma jede furt to jede, zas to jede, z kopce jede:/
G
 furt to jede, zas to jede, s náma jede, z kopce jede ...

Škrábej– HOP TROP

Emi

1. Trojstěžníku plachty k rozervání napnutý,

G

třináctej den je to s náma nějaký nahnutý,

D

Emi

smůlu táhnem za kormidlem s sebou po vlnách,
my lodníci jsme na tom nejhůř, vím to na tudy,

G

pískovcovou cihlu v ruce, záda vohnutý,

D

Emi

bocman vříská, nejradši bych po krku mu sáh'.

Emi

C

R: Hej, hej! Škrábej ty prkna, at' jsou bílý!

Emi

C

Hej, hej! Škrábej, ty prkna musej' bejt!

Emi

C

Hej, hej! Říkej si klidně každou chvíli:

Emi

D

Emi

D

Emi

D

Emi

nebudem spílat, ruce spínat, žalmy zpívat, hou!

2. Bez vody jsme všichni skoro žízní leknutý,

nikomu z nás nevadí, že spíme vobutý,

stejně každej den jeden z nás končí na marách,

čert aby vzal bocmana a s ním i drhnutí,

ze kterýho máme teď ty záda vohnutý,

chcem bejt rovný, až do pekla překročíme práh.

Ref..

Tereza/Osamělý město - Hoboes

1. Ten den, co vítr listí z města svál,
 můj džíp se vracel, jako by se bál,
 že asfaltový moře odliv má
 a stáj že svýho koně nepozná

R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
 řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
 tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
 tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
 naposled, naposled

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
 a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
 proč vítr mlátí spoustou okenic,
 proč jsou v ulici auta, jinak nic?

Ref..

3. Do prázdnějch beden zotvíranejch aut
 zaznívá odněkud něžný tón flaut
 a v závěji starýho papíru
 válej' se černý klapky z klavíru

Ref..

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
 a vím, že Terezu už nepotkám,
 jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
 a vosamělý město mlčící

Ref..

Tři kříže – Hop Trop

- Dmi C Ami
 1. Dávám sbohem všem břehům proklatejm,
 Dmi Ami Dmi
 který v drápech má ďábel sám,
 C Ami
 bílou přídí šalupa "My Grave"
 Dmi Ami Dmi
 míří k útesům, který znám.
 F C Ami
 R: Jen tři kříže z bílýho kamení
 Dmi Ami Dmi
 někdo do písku poskládal,
 F C Ami
 slzy v očích měl a v ruce, znavený,
 Dmi Ami Dmi
 lodní deník, co sám do něj psal.
2. První kříž má pod sebou jen hřích,
 samý pití a rvačky jen,
 chřestot nožů, při kterým přejde smích,
 srdce-kámen a jméno Stan.
- Ref..
3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
 štěkot psa zněl, když jsem se smál,
 druhej kříž mám a spím pod zemí,
 že jsem falešný karty hrál.
- Ref..
4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
 Fatty Rogers těm dvoum život vzal,
 svědomí měl, vedle nich si klek' ...
- Rec: Snad se chtěl modlit:
 "Vím, trestat je lidský,
 ale odpouštět božský,
 snad mi tedy Bůh odpustí ..."
- R: Jen tři kříže z bílýho kamení
 jsem jim do písku poskládal,
 slzy v očích měl a v ruce, znavený,
 lodní deník, a v něm, co jsem psal .

Tak už mi má holka mává - Hoboes

- Emi D C Emi
 1 Posledních pár minut zbejvá jen,
 D A Emi
 máš teplou dlaň, už se stmívá,
 D C Emi
 těžký je říct, že se končí den,
 D A C E
 vlak poslední vagón mívá
 G F D
 R: Tak už mi má holka mává, ve vočích má slzy pálivý,
 Emi C A7 D7
 život jde dál, to se stává, já to vím,
 G F D
 tak už mi má holka mává, výpravčí zelenou dává,
 Emi
 tak jed', jed', jed', tak jed', jed', jed',
 tak jed', jed', jed', tak jed'
2. Koleje jsou cejchem loučení,
 holkám se ve vočích střádá,
 smutek je šátek osamění,
 co mužskejm na cestu mává
- Ref..
3. Za zády zůstal mi pláč a smích
 do tmy se můj vlak teď řítí
 zmizela holka jak loňskej sníh
 a světla měst v dálce svítí
- Ref..

Tak už se škrábu strání - HOP TROP

C F C Ami
 1. Tak už se škrábu strání plnou kamenů
 C Bb C G7
 a je mi fajn, vždyť každej z nich tu znám,
 C F C Ami
 mě táta křtít dal vodou z horskejch pramenů,
 C Bb C
 tak mě to táhne zase domů k nám.

Bb C
 R: Na horách večer se slunce v krvi utápí,
 Bb C
 i rána znám, jsou jako jabloň zjara bílý,
 Bb C
 už mě nic netrápí, a slzy na tvářích
 D7 G
 jsou jenom pot a kapky dešťový.

2. Tak už se škrábu strání plnou kamení,
 za chvíli sad mi z dálky zavoní,
 zůstanu stát u dřevěnýho stavení,
 kde chladí stín těch bílejších jabloní.

R: Kolik je mejlí, kterejm záda jsem už ukázal,
 kolik je cest, co vedly bůhvíkam,
 kolik je písniček, co na nich jsem si zazpíval,
 tohle je ta, která vedla mě zas k nám.

3.=1.

Těšínská - Jarek Nohavica

- Ami Dmi F E Ami Dmi F E Ami
 1. Kdybych se narodil před sto lety v tomhle městě,
 Dmi F E Ami Dmi F E Ami
 u Larischů na zahradě trhal bych květy své nevěstě,
 C Dmi
 moje nevěsta by byla dcera ševcova
 F C
 z domu Kamiňskich odněkud ze Lvova,
 Dmi F E Ami Dmi F E Ami
 kochal bym ja i pieščil, chyba lat dwieščie.
2. Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna,
 nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona,
 mluvila by polsky a trochu česky,
 pár slov německy, a smála by se hezky,
 jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.
3. Kdybych se narodil před sto lety,
 byl bych vazačem knih,
 u Prohazků dělal bych od pěti do pěti
 a sedm zlatek za to bral bych,
 měl bych krásnou ženu a tři děti,
 zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
 celý dlouhý život před sebou,
 celé krásné dvacáté století.
4. Kdybych se narodil před sto lety v jinačí době,
 u Larischů na zahradě trhal bych květy, má lásko, tobě,
 tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,
 slunce by zvedalo hraniční závoru
 a z oken voněl by sváteční oběd.
5. Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,
 bylo by léto tisíc devět set deset,
 za domem by tekla řeka,
 vidím to jako dnes: šťastného sebe,
 ženu a děti a těšínské nebe,
 ještě že člověk nikdy neví, co ho čeká,
 Ami Dmi F E Ami Dmi F E Ami
 na na na ...

Temný vody – HOP TROP

Ami F Ami
 1. Temný vody před námi v ocelovém krunýři
 G C E
 nepoznaly svítání, hvězdy se v nich nezhlíží,
 Ami F Ami
 chraň si duši ubohou, bílá je a nevinná,
 G F Ami G E Ami G
 kdo ví, co se pod vodou v temných vodách ukrývá.

C D C D
 R: Co se v tůni skrývá, chvátej od ní dál,
 Ami C E
 divnou píseň zpívá, kdo u ní stál.

2. Vítr v tůni neleží, dokola je černá noc,
 ticho s černou otěží, který volá o pomoc,
 kdo sem hodil trápení, už se ho bát nemusí,
 ústa už jsou zavřený, bez muziky umřu si.

Ref..

3. Ráno slunce vychází, pálí trávu zmuchlanou,
 temný vody pod hrází navždy chladný zůstanou,
 pálí slunce do květů, temná tůň se nehýbá,
 stýská se jí po létu, před kterým se zavírá.

R: Co se v tůni skrývá, smích nehybný,
 smích, co uhasíná tmou dlouhých dní.

4. Až přijde na břeh večer zelenej,
 skloň se k vodám potají,
 na hladinu ucho dej, temný vody zpívají,
 zpívaj' písňě duhový tomu, kdo je poslouchá,
 tomu, kdo se nebojí, tomu, kdo je pofouká.

Trh ve Scarborough

- Ami C G Ami
- 1) Příteli, máš do Scarborough jít,
C Ami D Ami
dobře vím, že půjdeš tam rád,
C G
tam dívku najdi na Market Street,
Ami D G Ami
co chtěla dřív mou ženou se stát.
- 2) Vzkaž ji, ať šátek začne mi šít,
za jehlu rýč však smí jenom brát
a místo příze měsíční svit,
bude-li chtít mou ženou se stát.
- 3) Až přijde máj a zavoní zem,
šátek v písku přikaž ji prát
a ždímat v kvítí jabloňovém,
bude-li chtít mou ženou se stát.
- 4) Z vrkočů svých ať uplete člun,
v něm se může na cestu dát,
s tím šátkem ať vejde v můj dům,
bude-li chtít mou ženou se stát.
- 5) Kde útes ční za přívaly vln,
zorej dva sáhy pro růží sad,
za pluh ať slouží šípkový trn,
budeš-li chtít mým mužem se stát.
- 6) Osej ten sad a slzou ho skrop,
chod' těm růžím na loutnu hrát,
až začnou kvést, tak srpu se chop,
budeš-li chtít mým mužem se stát.
- 7) Z trní si lůžko zhotovit dej,
druhé z růží pro mě nech stkát,
jen pýchy své a boha se ptej,
proč nechci víc tvou ženou se stát.

Třináctka - Devítka

Emi Hmi C G Ami G A D Emi Hmi C G Ami Emi H7 Emi
 Emi D

1. Zve válčit mě pan maršál sám,

C H7

v mládí je má síla, milá,

Emi D

víš, jak rád tě mám, a až se vrátím,

C H7 Emi

třináct růží na polštář ti dám.

G D

R: [: Už mi to i táta říkal: koukej žít,

Emi Hmi

v neštěstí i štěstí mít,

C G

chlap, a neznech klid,

Ami

a tarokovou třináctku,

H7 Emi

tu musíš v kapse mít. :]

2. Já dávno o své slávě sním,

vínem vlast mě křtila, milá,

Turka porazím, a až se vrátím,

zlatek třináct na stůl vysázím.

Instr..Emi Hmi C G Ami G A D Emi Hmi C G Ami Emi H7 Emi
 Ref..

3. Už v šenku jsem se prával rád,

však jsi při tom byla, milá,

nechtěj osud znát, když nevrátím se,

dej mi z věže zvonit třináctkrát.

Instr..Emi Hmi C G Ami G A D Emi Hmi C G Ami Emi H7 Emi
 Ref..

Už koně mě vítaj'

E C#mi E H7 E

E

C#mi

1. Už koně mě vítaj' a voči maj' hnědý

E

C#mi

a na pozdrav chtěli by z ruky mi žrát,

E

C#mi

a psi řvou jak diví a já už mám pocit,

E

C#mi

jak kdybych ty koně zas vopravdu krad'.

F#mi

G#mi

C#mi

R: Už zase jsem doma a všechno je stejný,

F#mi

G#mi

C#mi

jen kalhoty škrtěj', jak v base jsem ztloust',

F#mi

G#mi

C#mi

a vopice šklebí se ze dveří báru,

F#mi

G#mi

C#mi

jsem šťastnej a čilej jak na jaře chroust.

2. Už zase jsem doma a všechno je stejný,

jen rezatý Molly se rozsypal chlív,

a přibylo dětí a ubylo voken

a plešatej barman je holej jak dřív.

R: Moje Mary je pořád ta hubatá zmije

a pod voknem pořád jí roste ten kmín

a pod velkým stromem tam na cestě za vsí

je pořád ten samej a placatej stín.

3. Jen jedno je divný: proč počítaj' husy,

když náhodou zastavím unavenej,

dyť zvyk v našem kraji je z lapáků vodcházet

s centíkem v kapse a nasycenej.

R: Prostě vracím se domů a domov mě zdraví

a všichni mi po našem naznačujou,

že rok už je v pekle a že vo mně vědí

a že si mě proklatě pamatujou.

4.=1.

R: Už zase jsem doma a všechno je pěkný,

jen kalhoty škrtěj', jak v base jsem ztloust',

a vopice šklebí se ze dveří báru,

jsem šťastnej a čilej jak na jaře chroust.

Už to nenapravím - Samson

G Cmi F G# G Cmi G Cmi F G# G Cmi G
 R: Vap tap tap
 Cmi F
 On: V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,
 G# G G7
 ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,
 Cmi F
 v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,
 G# G G7
 já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě
 C7
 Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,
 Fmi
 že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka
 Bb G
 zadní otevřená, zadní otevřená,
 C7
 já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,
 Fmi
 to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,
 Bb G
 že jsi unavená, ze mě unavená

Ref..

Ona: Já čekala jsem, hlavu jako střep,
 a zdálo se, že dlouho,
 může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
 já čekala jsem, hlavu jako střep,
 s podvědomou touhou,
 já čekala jsem dobu dlouhou,
 víc než dost, kolik přesně, nevím
 Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,
 já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,
 láska nerezaví, láska nerezaví,
 ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
 byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
 už to nenapravím, už to nenapravím

Ref..

Veselá bída – HOP TROP

- D D7
 1. My chodívali spát pod železniční most,
 G Gmi D
 kousek za Severní nádraží,
 D7
 tam každej cizí vandrák byl v naší partě host
 G Gmi D
 a lidi nás nazejvali pakáží,
 Emi F#mi
 z nás nikdo nevěděl, kdo jakou minulost
 Emi F#mi
 táhne za sebou jak závaží,
 D D7
 nač by se o to staral, i tak měl svýho dost,
 G E A
 a někdy i vzpomínání překáží.

G D A D
 R: Pendrek, pouta, mříž, bachař, cela, hlad,
 G D A D
 když v Boha nevěříš, co by sis nenakrad'.

2. My žili ze dne na den a bylo fuk, co kradem,
 aby bylo na guláš a kořalku,
 a strach pro nás tím pádem byl věrným kamarádem,
 než mi pošták dal úřední vobálku,
 to advokát mi psal: jseš děsně bohatej,
 dědictví užij s rovnou páteří,
 a vod tý chvíle spát, klidně i hrbatej,
 můžu chodit do Hiltonu do peří.

Ref..

3. Teď snídám hemenex a piju Beaujoleaux,
 celý dny jen samý válení,
 víc chutnávaly kdysi jen suchý fazole
 a cigarety kamarádem balený,
 že kumpány jsem prodal, je zatracená škoda,
 život za to ze mě cvoka udělá,
 krev taky není voda, a proto ve mně hlodá,

(G) (A) (D)
 [: [: [: [: že ta bída byla aspoň veselá ... :] :] :] :]

Vlci – HOP TROP

A D E
 1. Když na pláních se stmívá, zní vytí smrtící,
 A G D A E
 krb hlídej, moje milá a láduj ručnici,
 A G D A E
 to v horách smečka hladová už sto let nesmí spát,
 A D E
 za trest, že snědla pastora, co vlky měl tak rád.

A D
 R: V pustejch pláních věčný zimy
 E A
 bloudí sedm vzteklejch vlků,
 D E A
 nemaj rádi zpěv a rýmy, jsou nervózní jak pes.

2. Když zlatokop si kopne, tak vlkům stoupne tlak,
 když kopne potmě do pně, tak vlky trefí šlak,
 divoká zvěř, co je k jídlu, hopsá sobě po lese,
 jen vlk má nervy v kýblu, nežere a třese se.

R: V pustejch pláních věčný zimy
 bloudí sedm vzteklejch vlků,
 nemaj rádi zpěv a rýmy
 A G#
 a pro toho nejmladšího
 G F# E E7
 rytmus jako kdyby ani nebyl, debil.

3. Ty vlky pošle k Pánu prej čistá panna jen,
 když nevrátím se k ránu, tak s flintou vyjdi ven,
 Mejch kostí spatříš hromádku a sedm vlků kol,
 ty kosti seber do šátku, však dřív ty vlky skol.

A D E A
 R: Uposlechla nočních plků, vyšla spasit sedm vlků,
 D E A
 střelila a za pět vteřin, sežrali ji včetně peřin,
 C# G F# E
 jak mohla bejt čistá panna, když mě tolik milovala,
 A
 v pustejch pláních
 D E A
 na Klondajku, v zatracený zimě.

Vodácká holka – HOP TROP

1. Když vlny se valí a peřeje řvou
 D Emi G A
 D Emi G A
 a šutry z nich civí jak sůvy,
 D Emi G A
 loď praská a umrlčí zvon bije tmou,
 D Emi A D
 tak řekni, kdo pomoct ti umí.
 Hmi F#mi G D
 *: Kdo pádlem jen kmitne a převrátí loď,
 Hmi F#mi A D
 pak ječí jak staženej z kůže,
 Hmi F#mi G D
 že ty jseš ta atrapa, ty jseš ten cvok,
 E A
 co za každý cvaknutí může.
 Je pěkná jak ráno a voní jak les,
 když na dřevo u ohně hrává,
 je zrádná jak kočka a věrná jak pes,
 ta holka, co při tobě spává.
 G Hmi A D
 R: Tu vodáckou holku si navěky nech,
 G Hmi A D
 netop ji, nezaháněj,
 Emi Hmi F#mi Hmi
 svou víru, svou sílu, svý štěstí i pech,
 Emi D E A
 svý strachy, svý prachy, svůj poslední dech
 D Emi A D Emi G A D
 jí poctivě odevzdávej a lásku za lásku dávej.
 2. Kdo připálí rejži a přesolí čaj,
 kdo sůl nechá v posledním kempu,
 kdo ráj změní v peklo a peklo zas v ráj,
 kdo zná všechny písničky trempů.
 3. Kdo přeje ti štěstí a kope ti hrob,
 kdo sladce hned šeptá, hned vříská,
 a koho bys roztrh' a praštil a kop
 a po kom se celej den stýská.
 4. Až vlasy nám odbarví nebeskeej král
 a vrásky nám počmáraj' kůži,
 svý holce dej pusu a řekni "jdem dál"
 a na pádlo polož jí růži.

Ref..

Vodácká odborná – HOP TROP

C

*: Mezi proudy, mezi proudy, naše dlouhý lodi bloudí,
v loubí poutník roubí vor,
v poutech touhy oči poulí, jak ty dlouhý lodi bloudí,
G7

poslouchá náš rozhovor:

C

Ami

1. Loďák, zabalák, vracák, hák, bevarex, bagáž, líh,
C D7 G
zavírák, votvírák, táborák, epoxyd, laminát, klíh,
Ami E Ami C G C
kontra, porcelán, traverz, bort, ve šlajsně nesraz vaz,
G C G7
spáchá zabalák mokrej mord na tom, kdo nezabral včas.

2. Koňadra, kolejda, komínky, špricky, kanystř, flastr, šprajc,
sekera, pilka, sirky, třísky, na břehu kouká zajc,
citera, niněra, bendžo, bum, basa a kytary hlas,
kofola, rokola, budvar, rum, západ a zrzavej vlas.

3. Peřeje, kurděje, leje, zle je, koleje, voleje, les,
singl, debl, triangl, bággl, mělčina, svačina, jez,
zátoky, potoky, slapy, chlapi, léto se nevrací,
oheň, povodeň, mraky, prachy, "vemte mě, vodáci!"

D

G

*: Kdo tu píseň nedovede, tomu to holt nepojede,

E

A

at' se stydí v hospodě a zdálky mává na lodě,

F

H

kdo se vyzná v tomto hitu, ten bude mít autoritu,

C

F

G

C

G

C

tomu věnec budiž dán, ten je vody pán!

Vichřice - Nezmaři

1. Tady mě máš, taková jsem,
 tak se s tím smiř a zahod' ranec iluzí,
 tady mě máš, tak si mě vem,
 a dej si pozor, možná tě to zamrzí.

R1: Já nejsem pláž, ale ani skála,
 rodokmen můj začíná vichřicí,
 tys ještě snil, já už tu stála,
 vítr ve vlasech a oči dychtící.

2. Málo mě znáš, jsem jak zlej sen,
 a možná bude líp, když půjdeš o dům dál,
 tak proč se ptáš, jakej byl den,
 když teď je noc a já už rozepínám šál.

R2: Už tisíc let trofeje sbírám
 a zbirku mou mi bouře rozmetá,
 svý tělo zničím, to nepopírám,
 a svobodná duše s větrem odlétá.

R1..

R1..

3. Tak to jsem já, ty už máš strach,
 tohle já poznám - koukni se mi do očí,
 ale je pozdě, zvedá se prach,
 obejmi mě a svět se s náma roztočí.

R3: Ztrácíme dech v labyrintu tónů
 a smysly proplétaj' se hořkou závratí,
 opadá rez na srdcích zvonů,
 tahle noc už se ti nikdy nevrátí.

R1.. + vítr ve vlasech a oči dychtící ...

Večer křupavých srdíček

Vlasta Redl/Zdeněk Hrachový

D D9 H7
 1. Když jsi tehdy přinesla na talířku křupky,
 Emi Gmi A4sus A
 musel jsem se zasmát tomu, co má být dál,
 D D9 H7
 ta křupavá srdíčka a zapálená svíčka
 Emi A4sus A D
 mi prozradily, že zas nejde o víc než o zaběhaný rituál.

G C D
 R1: Tak to má být, a sklenku vína na dobrou noc,
 G C D
 k tomu pár vět o tom, jak vzácný jsem host,
 G Cmaj7 Cmi
 tak to má být, když tma nad městem převezme moc
 Hmi Emi7 Ami D G
 a chce se žít, žít víc než jen dost.

2. Posbíral jsem sirky a pytlík na tabák,
 dopil jsem a vstal, že bude líp to dnes vzdát,
 a tys' mi sáhla dlaní na čelo,
 v tu chvíli moc ti to slušelo,
 a navíc venku trochu přšelo, a tak jsem zůstal, a rád.

R2: To se přece nedělá, chtít víc, než dá se dát,
 to není fér, hrát podle vlastních pravidel,
 to není fér, chtít jít, když je čas spát
 a chce se létat, létat i bez křídel.

3. Pak jsem si skládal na stůl srdíčka,
 až mi z nich vyšla osmička,
 hle, nekonečno ze dvou malých vypečených nul,
 a ty jsi bez váhání sáhla jen
 a špičku dovnitř otočila ven
 a vzniklo srdce z malých srdíček,
 a já ho rychle propíchnul.

R1:

Vyjedem si taky – HOP TROP

Interpret/autor: Hop trop

A7

D7

1. Zavalenej mlhou ze suchýho ledu,

A7

D7

užírám se nudou občas na dýze,

A7

D7

tancovat že stejně ještě nedovedu,

E

A7

usadím se v koutě a poslouchám hipíze, jó jó.

2. Bavili se jednou, že má jeden bráchu,

ktorej jezdí každěj tejděn na trampy,

tuhle že byl zrovna někde na potláchu,

zakopal se mezi ty zelený vodřampy, jó jó.

D7

R: Berem saky-paky, vyjedem si taky,

A7

najednou se rozhod' Johnny Komárek,

D7

něco na tom bude, ptal se, kdo s ním bude,

E

A7

já se zved', že nejsem heřmánkovéj vodvárek, jó jó.

3. V pátek na mě čekej a měj zabalíno

všechno, co je dobrý v lese k vegetu,

hlavně at' máš prachy, cigára a víno,

pokud vím, tak byla tuhle řeč i vo fetu, jó jó.

R: Berem saky-paky, vyjedem si taky,

vychrupneme sem-tam nákej pohárek,

všude tam, kam pudem, kamarádi budem

za malýho ruma nebo aspoň za párek, jó jó.

4. Sebrali nás v Praze na nádraží Středu,

to když jsme se raflí s Johnym vo pivo,

ne, že ještě někdy někam takhle jedu,

když slyším vo trampu, tak jsem celej nakřivo, jó jó.

Z konce světa – HOP TROP

Interpret/autor: Hop trop

E C#mi F#mi7 E
 1. Leželi jsme dlouho v trávě, když se v dálce objevil
 C#mi F# A
 vlak, co jezdí tudy líně rychlostí snad jen pět mil,
 E C#mi F#mi7 E
 z toulek se nám kámoš vracel, jak to slíbil dopisem,
 G#mi F#mi7 G#mi H
 každěj z nás už léta myslel, že se po něm slehla zem.

2. Zamával a hodil pingl, za ním potom skočil sám,
 já v tu chvíli strach měl za něj, ač ho jinak nemívám,
 jen se ohlíd' za vagónem, z čela vlasy odhodil:
 "Vezu jednu dobrou zprávu z konce světa, kde jsem byl!"

G#mi F#mi7 H
 R: Kousek štěstí já tolik jsem si přál,
 E G#mi A H
 že je ve zlatě, já si, proklatě, donedávna myslíval,
 G#mi F#mi7 H
 mít kousek štěstí, který, když se unaví,
 E G#mi A H E
 třeba najednou se mi náhodou i do cesty postaví.

3. Jako blázen můžeš kopat, hory hlíny převrátit,
 třeba stovky tisíc lopat, ale zlato nenajít,
 že mě čeká teď a tady, mohlo mě dřív napadnout,
 jsou to dobří kamarádi, no, a tenhle známej kout.

E G#mi A H E
 R: + třeba najednou se mi náhodou i do cesty postaví ...

Zafúkané - Fleret

Ami Aadd9 Ami Aadd9
 1. Větr sněh zanesl z hor do polí,
 Ami C G Ami
 já idu přes kopce, přes údolí,
 C G C
 idu k tvej dědině zatúlanej,
 F C E Ami Fmaj7 Ami E4sus
 cestičky sněhem sú zafúkané.

Ami C G C
 R: [: Zafúkané, zafúkané,
 F C(Dmi) Dmi(E) E(Ami)
 kolem mňa všeco je zafúkané. :]

2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
 srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
 snád' enom pár kroků mi zostává,
 a budu u tvého okénka stát.

R: [: Ale(-) zafúkané, zafúkané,
 okénko k tobě je zafúkané. :]

3. Od tvého okna sa smutný vracám,
 v závějoch zpátky dom cestu hledám,
 spadl sněh na srdce zatúlané,
 aj na mé stopy-sú zafúkané.

R: [: Zafúkané, zafúkané,
 mé stopy k tobě sú zafúkané. :]

Zrádný banjo – KTO

1. Slunce pálí jak ďas a za krátkej čas

D7

vzdáš hold suchej švestce,
sem, do žáru skal, psa bys nevyhnal,

G

a tím spíš žádný jezdce,
ptáci ani "píp", i čtvernohej můj džíp

C

trávu nechce žrát,

G

než bych tu usnul nudou, i když vím, že trable budou,

D7

G

tak mně nezbejvá, než polku hrát.

C

G7

R: Zas to zrádný banjo ve svejch rukách mám,

C

zas to zrádný banjo šátkem utírám,

F

do dlaní mě pálí tenhle hromskej krám,

C

radši bych ho vzal a do bazaru dal,

G7

C D7 G

jenže pak bych tu zůstal sám.

2. Slunce pálí si dál jako horkej tál,

v prstech praskaj' klouby,

je-li pondělí nebo snad úterý,

jó, po tom je mně houby,

kojot hledá tuň, i vestoje můj kuň

klidně zůstal spát,

než bych tu usnul nudou, i když vím, že trable budou,

tak mně nezbejvá, než polku hrát.

Ref..

Zvláštní znamení touha – Wabi Ryvola

Ami Dmi7
 1 Zase vidím za soumraku na pozadí šedejch mraků
 E7 Ami
 mlčenlivej zástup kamarádů,
 Dmi7
 siluety hor a stromů, starejch opuštěnejch lomů
 G C
 blíží se s duněním vodopádů
 A Dmi G
 Táhnou krajinou strží a tůní, muži z Shakespearových
 C
 sonetů,
 Ami Dmi6 Ami E7 Ami
 postavy divnejch tvarů a vůní, přízraky červenejch baretů

C Emi Ami E
 R: Zvláštní znamení touha, loukám prostřenej stůl,
 F Dmi A
 dálka ruku ti podá, chleba a sůl,
 C Emi Ami E
 zvláštní znamení touha, v nohách tisíce mil,
 F Dmi A
 obzor kdo v očích nemá, nic nepochopil

2. Do šedivejch dnů a roků duní rytmus těžkejch kroků,
 vichřice a sníh je doprovází,
 maskovaný kombinézy po všech armádách, co lezly
 úbočíma našich hor a strání

Táhnou krajinou podivný stíny,
 muži z Shakespearových sonetů,
 za nechtama smutek rodný hlíny,
 přízraky červenejch baretů

Ref..

Zatím co se koupeš - Jaromír Nohavica

1. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
 G A7 D
 na největší loupež ve mně se strádá,
 Gdim Hmi
 tak, jako se dáváš vodě,
 Fdim A7
 vezmu si tě já, já - zloděj.
2. Už v tom vážně plavu, za stěnou z umakartu
 piju druhou kávu a kouřím třetí spartu
 a za velmi tenkou stěnou
 slyším, jak se mydlíš pěnou.
- R: Nechej vodu vodou, jen at' si klidně teče,
 D G D
 Emi G D
 chápej, že touha je touha a čas se pomalu vleče,
 Emi G D
 cigareta hasne, káva stydne, krev se pění,
 Emi G D
 bylo by to krásné, kdyby srdce bylo klidné, ale ono není.
3. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
 svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá,
 a až budeš stát na prahu,
 všechny peníze dal bych za odvahu.
- R: + zatímco se koupeš, zatímco se koupeš ...
 Emi A7 D Emi

Zachraňte koně - Kamelot

Emi Ami7
 1. Peklo byl ráj, když hořela stáj, přáteli,
 C D G C H7
 věř mi, koně pláčou, povídám,
 Emi Ami7
 to byla půlnoc, v tom křik o pomoc, už letěly
 C H7 Emi
 hejna kohoutů, a bůhví kam.

G Hmi C
 R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
 G Hmi C
 žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
 Ami C
 než přišla chvíle, kdy hřívy bílé
 Ami H7 (D7)
 pročesal plamen, spálil na troud.

2. Ohrady a stáj, a v plamenech kraj už nedýchal,
 já viděl, jak to hříbě umírá,
 klisna u něj a smuteční děj se odbývá,
 jak tiše pláče, oči přivírá.

Ref..

G Hmi C
 R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
 G Hmi C
 žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
 G Hmi C
 zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
 Emi
 zachraňte koně ...

Zpátky o pár let - Kamelot

- G G/F#
 1. Je to zpátky pár let, sedm, šest nebo pět,
 Emi
 kdy ruku mou vzal,
 G G/F#
 kluk s harmonikou, co voněl arnikou,
 Emi
 mi košili dal,
 C C/H Ami
 když promočená, v dešti ubrečená, jsem čekala dýl
 D C G
 na vlak, co odjel, a poslední podběl se v mokru zavil.
2. Řekl: "Chceš se mnou jít, vodu z dlaní mi pít
 a milovat zem,
 z mlhovin spletu šál, tebe v něj zamotám
 jak dítě do plen,"
 já řekla: "Tak pojď, svět je veliká loď,
 co přístavy má,"
 pak hodiny ve zdi skřížily pěsti, a co bylo dál?
3. Z pastvin do lesa hloub šli jsme pšenicí plout
 jak kapitán Cook,
 slunce ztratilo dech, vodou nasákl mech
 a džíny na dluh,
 noc přešla k ránu a do větví stanu už nakoukl den,
 on zmizel jak pára, já zůstala sama a zbyl jenom sen.
- G G/F#
 *: Jenže život je trysk, prachy, risk nebo zisk
 C Ami
 a honička slávy,
 G G/F#
 co kůži nám dře a do očí lže
 C Ami
 a motá nám hlavy,
 C Ami
 tak utíkám zpět, třeba obejdu svět
 C Ami7 G
 a najdu tě zas jako dřív, už mi jede vlak. 4.=1.

Zlato - Pacifik

D G D
 R: Není zlato jako zlato, co se třpytí,
 E A
 v každém koutku světa svoje zlato máš,
 D G
 stačí chatrč a v ní Mary pro tvý žití,
 D A D
 který sneseš všechno, co na světě máš.

D G D
 1. V roce šedesátým jeden kovkop kopal,
 E A
 až únavou přitom na kolena kles',
 D G
 díru hlubokou, že nevěděl, kde začal,
 D A D
 napsal závět' a pak do tý díry vlez'.

Ref..

2. Jednou u Bílýho potoka měl štěstí
 jeden, co se v písku hrabal dvacet let,
 našel pod balvanem nugget jak půl pěsti,
 jinej zastřelil ho nato minut pět.

Ref..

3. Každěj přijde na to, že je to jen ve snu,
 v kterým velký zlatý pole vídáváš,
 proto do kredence uklid' karabinu,
 střelnej prach, a buď rád, že svůj domov máš.

Ref..

Zlatý údolí - Pacifik

1. Mokro v botách, píseň v notách nikdy nepsanou,
 slunce pálí, že i skály úpal dostanou,
 jen osamělý balvany, až uslyší tvé přiznání,
 ti řeknou, že jsi dávno ztratil směr
 a že patříš mezi pohany
 a místo na jih táhneš na sever.

R: Zlatý údolí, touha vzdálená,
 je chimérou všech dálek modravejch,
 zlatý údolí, co jen vítr zná,
 ti v horkým srdci vypaluje cejch,
 jak je vzdálený každý mámení
 a druhá strana řeky nemá břeh,
 zlatý údolí, zlatý údolí
 je celej život s rancem na zádech.

2. Snad tě k cíli dobrý víly jednou dovedou,
 slunce hoří, zlatí oři z dálky přijedou,
 když zmizí fata morgana, je zpověď dávno napsaná
 do kamene mlčenlivejch skal,
 než se někdo cestou zastaví,
 pak bude psáno, že jsi tady stál.

Ref..

Ref..

Zrození hvězd - Kamelot

Capo 2

- G C
1. Zrození hvězd čas vykřesá kvapem
 Emi Hmi
 a můžou mě vézt, až vyryju drápem
 C Emi D
 staré medvědice do skály větrů tvůj obličej.
2. Kraj otěhotněl jak prvnička v máji
 tou padlou tmou a někde ve stáji
 se splaší koně a přiklušou blíž, ke mně blíž.
- C Emi D
 R: A březí klisna má oči jako ty a sedlo z něhy,
 C Emi D
 možná se jí stýská, možná je zraněná a možná je ty,
 C G
 všechno možná, všechno možná bude lepší než dřív.
3. Let létavice mi do uší zpívá
 píseň panice, co z tváře ti slíbá
 tvůj vodopád slz a měsíční prach, co ty víš.
4. Kraj Indiánů mě úsvitem vítá
 a ranní déšť mou rytinu smývá,
 jsi vzdálená víc, co můžu ti říct, můžu říct, jen to.
- R: Že březí klisna...
- Ref..

Ženy mužů - Epy de Mye

Honza Přeslička

kapo V

C F C G
 Svěřit se křídílům falešným a silou nečistou se vznést
 C F C G C
 a najít pole božích vín to stojí někdy trest.
 F C Ami G
 Čekají na šťastné přistání umět tak směry bouří vést
 Ami Emi F Emi F G C
 co ještě všechno musí snést ženy mužů létavých.

Ke skále denně přikován a na barevných nitkách svět
 těžký vrchol je překonán do sbírky další květ.
 Čekající dole na zemi umět tak pevná lana plést
 co ještě všechno musí snést ženy mužů lezoucích.

Oporu svou mít ve zbrani a domů dálka celý svět
 jenom se zítra ubránit a pak se vrátit zpět.
 Čekající denně na návrat umět tak zahnat černou zvěst
 co ještě všechno musí snést ženy mužů statečných.

Svůj svět mít doma v komoře a ze snů z dětství stavět
 hrad
 točí se vláčky v oboře až večer cítit hlad.
 Čekající doma v kuchyni umět tak nudu prostě smést
 co ještě všechno musí snést ženy mužů domácích.

Domů se po schodech potácet a nadávat už i na sebe
 před zraky ženy se vytrácet zamčené postele.
 Čekající s pláčem v předsíni umět tak znovu chlapa svést
 co ještě všechno musí snést ...

... ženy mužů létavých ženy mužů lezoucích
 ženy mužů statečných ženy mužů domácích.

Čekající s pláčem v předsíni umět tak znovu chlapa svést
 co ještě všechno musí snést ženy mužů ztracených

Žízeň – Spirituál Kvintet

C F Ami G C
 1. Když kapky deště buší na rozpálenou zem,
 F C
 já toužím celou duší dát živou vodu všem,
 F Ami G C
 už v knize knih je psáno: bez vody nelze žít,
 F C
 však ne každému je dáno z řeky pravdy pít.

G C
 R: Já mám žízeň, věčnou žízeň,
 F C
 stačí říct, kde najdu vláhu
 F C G
 a zchladím žáhu pálivou,
 C
 ó, já mám žízeň, věčnou žízeň,
 F F C
 stačí říct, kde najdu vláhu,
 F C F C F C
 a zmizí žízeň, žízeň, žízeň.

2. Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená,
 však musíš zadní vrátka nechat zavřená,
 mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt,
 vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.

Ref..

3. Jak vytékají říčky zpod úbočí hor,
 tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor,
 ten pramen vody živé má v sobě každý z nás
 a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.

Ref..

Ref..

<i>Aby nás voda nesla – HOP TROP</i>	3
<i>Amerika – Lucie</i>	4
<i>Amazonka – HOP TROP</i>	5
<i>Až mi bude dvacet let - HOP TROP</i>	6
<i>A te Rehradice – Vlasta Redl</i>	7
<i>Betty – HOP TROP</i>	7
<i>Bedna vod whisky – Miki Ryvola</i>	8
<i>Blátivá cesta – Pacifik</i>	9
<i>Bláznova ukolébavka</i>	10
<i>Batalion – Spirituál Kvintet</i>	11
<i>Bodláky ve vlasech - Nezmaři</i>	12
<i>Bouře (Ready For The Storm)</i>	13
<i>Cesta na Island – Miki Ryvola</i>	14
<i>Čas rozchodů - Kamelot</i>	15
<i>Čarodějnice z Amesbury - Asonance</i>	16
<i>Černá lodice – HOP TROP - Ami</i>	17
<i>Červená řeka (Pod tou skálou) - D</i>	18
<i>Čtvero ročních období</i>	19
<i>Divokej horskej tymián - ŽALMAN</i>	20
<i>Dál, dál, dál - Pacifik</i>	21
<i>Dál šíny zvoní – HOP TROP</i>	22
<i>Dálko daleká – HOP TROP</i>	23
<i>Dlouho nejel žádnéj vlak – HOP TROP</i>	24
<i>Do mraků – HOP TROP</i>	25
<i>Dvě noty půlový – HOP TROP</i>	26
<i>Dvě báby – Spirituál Kvintet</i>	27
<i>Dvoukolák – HOP TROP</i>	28
<i>Ej, háčku I. – HOP TROP</i>	29
<i>Ej, háčku II. – Hop trop</i>	29
<i>Eldorado - W. Matuška</i>	29
<i>Franta a pádlo – Hop Trop</i>	30
<i>Fajn džob – HOP TROP</i>	31
<i>Fram - Wabi Daněk</i>	32
<i>Holubí dům</i>	33
<i>Hajnej Hruška – Hop Trop</i>	34
<i>Hej! Kapitáne! – HOP TROP</i>	35
<i>Honolulu - Kamelot</i>	36
<i>Hudsonský šífy- Wabi Daněk</i>	37

<i>Ho ho Watanay - Žalman</i>	38
<i>Husličky - Vlasta Redl G</i>	38
<i>Holka od koní - DEVÍTKA</i>	39
<i>Chvilě- HOP TROP</i>	40
<i>Chajda</i>	40
<i>Chodím po Broadwayi</i>	41
<i>Imaginární hospoda</i>	42
<i>Já jsem tak línej - Miki Ryvola</i>	44
<i>Já, písnička</i>	45
<i>Jarní kurýr</i>	46
<i>Já ho znal- HOP TROP</i>	47
<i>Já kdysi v dokách- HOP TROP</i>	48
<i>Jasný jak facka- HOP TROP</i>	49
<i>Jonatán- HOP TROP</i>	50
<i>Jaro na Aljašce - KTO</i>	51
<i>Je na západ cesta dlouhá</i>	52
<i>Jez</i>	53
<i>John Brown</i>	54
<i>Jožin z bažin</i>	55
<i>Krajina větrných mlýnů - KAMELOT</i>	56
<i>Kalendář - Pacifik</i>	57
<i>Kláda- HOP TROP</i>	58
<i>Kulatý obdélníky- HOP TROP</i>	59
<i>Koukám, jak celá země vstává</i>	60
<i>Karolína</i>	62
<i>Karnolína - Kapitán Kid</i>	63
<i>Kladivo</i>	64
<i>Krajina srdeční</i>	65
<i>Lodníkův lament- HOP TROP</i>	66
<i>Louisiana- HOP TROP</i>	67
<i>Letokruhy - Wabi Ryvola</i>	68
<i>Lovec Amorů - EPY DE MYE</i>	69
<i>Lásky - HOP TROP</i>	70
<i>Mississippi blues - PACIFIK</i>	71
<i>Mlýny - Spirituál Kvintet</i>	72
<i>Mokrý duše- HOP TROP</i>	73
<i>Modlitba vodáka- HOP TROP</i>	74
<i>Mám malý stan - W. Matuška</i>	75

<i>Mávej- Wabi Daněk</i>	75
<i>Montgomery (Jižní eskadrona)</i>	76
<i>Mamuti - Nezmaři</i>	77
<i>Mokrý duše – HOP TROP</i>	78
<i>Nehrálo se o ceny– HOP TROP</i>	79
<i>Na cestě - On the Road</i>	80
<i>Náhrobní kámen</i>	81
<i>Niagára</i>	82
<i>Oh Freedom – Spirituál Kvintet</i>	83
<i>Obluda– HOP TROP</i>	84
<i>Odval kámen – HOP TROP</i>	85
<i>Ovce– HOP TROP</i>	86
<i>Odjždím</i>	87
<i>Okoř</i>	88
<i>Otevři deštník</i>	89
<i>Písek - Nezmaři</i>	90
<i>Přišel jsi z dálky - Devítka</i>	91
<i>Pošťák– HOP TROP</i>	92
<i>Podběl – HOP TROP</i>	93
<i>Potvory– HOP TROP</i>	94
<i>Překvápko I. – HOP TROP</i>	95
<i>Překvápko II. – HOP TROP</i>	96
<i>Píseň smolařskejch plavců– HOP TROP</i>	97
<i>Píseň pro šedivou hlavu– HOP TROP</i>	98
<i>Poplujem spolu– HOP TROP</i>	99
<i>Předpověď' počasí - Miki Ryvola</i>	99
<i>Pětset mil</i>	100
<i>Píseň proti trdomyslnosti</i>	100
<i>Píseň listopadu - Wabi Daněk</i>	101
<i>Přijela jsem v cadillacu - Žalman</i>	102
<i>Prodám boudu</i>	103
<i>Rakety - Jarek Nohavica</i>	104
<i>Roční období - KTO</i>	105
<i>Ráno bylo stejný – Nezmaři/ Žalman</i>	106
<i>Rodné údolí</i>	107
<i>Rosa na kolejích</i>	108
<i>Rozpočítávalo – HOP TROP</i>	108
<i>Růže z Texasu</i>	109

<i>Ryl jen, celej den ryl – Spirituál Kvintet</i>	110
<i>Říkal mi brácho– HOP TROP</i>	111
<i>Silver Hill – HOP TROP</i>	112
<i>Samota</i>	113
<i>Sotva se narodíš– HOP TROP</i>	114
<i>Sbohem lásko</i>	115
<i>Sedm dostavníků - W. Matuška</i>	116
<i>Sedmnáct dnů - Wabi Ryvola</i>	117
<i>Severní vítr</i>	118
<i>Snídaně v trávě - Tučný M.</i>	119
<i>Škoda 1000 MB - Slávek Janoušek</i>	120
<i>Škrábej– HOP TROP</i>	122
<i>Tereza/Osamělý město - Hoboes</i>	123
<i>Tři kříže – Hop Trop</i>	124
<i>Tak už mi má holka mává - Hoboes</i>	125
<i>Tak už se škrábu strání - HOP TROP</i>	126
<i>Těšínská - Jarek Nohavica</i>	127
<i>Temný vody – HOP TROP</i>	128
<i>Trh ve Scarborough</i>	129
<i>Třináctka - Devítka</i>	130
<i>Už koně mě vítaj'</i>	131
<i>Už to nenapravím - Samson</i>	132
<i>Vandrovní - Samson</i>	133
<i>Velrybářská výprava - Pacifik</i>	134
<i>Veselá bída – HOP TROP</i>	135
<i>Vlci – HOP TROP</i>	136
<i>Vodácká holka – HOP TROP</i>	137
<i>Vodácká odborná – HOP TROP</i>	138
<i>Vichřice - Nezmaři</i>	139
<i>Večer křupavých srdíček</i>	140
<i>Vlajka</i>	141
<i>Whisky, to je moje gusto</i>	141
<i>Vyjedem si taky – HOP TROP</i>	142
<i>Z konce světa – HOP TROP</i>	143
<i>Zafúkané - Fleret</i>	144
<i>Zrádný banjo – KTO</i>	145
<i>Ze všech chlapů nejšťastnější chlap - Hoboes</i>	146
<i>Zvláštní znamení touha – Wabi Ryvola</i>	147

<i>Zatím co se koupeš - Jaromír Nohavica</i>	148
<i>Zachraňte koně - Kamelot</i>	149
<i>Zpátky o pár let - Kamelot</i>	150
<i>Zlato - Pacifik</i>	151
<i>Zlatý údolí - Pacifik</i>	152
<i>Zvadlo – HOP TROP</i>	153
<i>Zrození hvězd - Kamelot</i>	154
<i>Žárlím - Nezmaři</i>	155
<i>Ženy mužů - Epy de Mye</i>	156
<i>Žízeň – Spirituál Kvintet</i>	157